

OSNOVNA ŠOLA ŠALEK VELENJE
Šalek 87, 3320 Velenje

MLADI RAZISKOVALCI ZA RAZVOJ SAŠA REGIJE

RAZISKOVALNA NALOGA

ŠALEK SO PONESLI V SVET

ORIS NAJUSPEŠNEJŠIH ŠPORTNIKOV OŠ ŠALEK

Tematsko področje: ŠPORT

Avtorica:
Iza Uratnik, 9. razred

Mentorja:
Marko Moškotevc, prof. zgo. in geo.
Urh Ferlež, dipl. slo. in fra.

Velenje, 2023

Raziskovalna naloga je bila opravljena na Osnovni šoli Šalek Velenje.

Mentorja: Marko Moškotevc, prof. zgo. in geo.
Urh Ferlež, dipl. slo. in fra.

Datum predstavitve: marec 2023

KLJUČNA DOKUMENTACIJSKA INFORMACIJA

ŠD	OŠ Šalek, šolsko leto 2022/2023
KG	Šalek/ šport/ atletika/ kimboks/ nogomet/ rokomet
AV	URATNIK, Iza
SA	MOŠKOTEVC, Marko/ FERLEŽ, Urh
KZ	3320 Velenje, SLO, Šalek 87
ZA	OŠ Šalek Velenje
LI	2023
IN	ŠALEK SO PONESLI V SVET
TD	Raziskovalna naloga
OP	VI, 54 str., 17 sl., 9 graf., 10 pril., 38 vir.
IJ	sl
JI	sl/en

AI Osnovna šola Šalek je dala veliko znanih športnikov. Imena, kot so Jolanda Steblovnik, Boštjan Buč, Jure in Luka Dobelšek in Damjan Trifković, so zaznamovala slovenski šport na začetku 21. stoletja. Kasneje so se jim pridružili še Matevž Skok, Mario Šoštarić, Rok Ovniček in Luka Krel. Vsem je skupno, da so v svojih disciplinah, to je v atletiki, kimboksu, rokometu in nogometu, ime Šaleka ponesli v širni svet. Njihovi dosežki so izjemni. Svetovna dvoranska rekorderka na 800 m, evropska prvakinja na 800 m, bronasta na olimpijskih igrah v teku na 800 m, evropski prvak v kimboksu, svetovni podprvak v kimboksu, bronasti na svetovnem prvenstvu v rokometu, šesto mesto na olimpijskih igrah v rokometu. Poleg tega so s klubi dosegli več državnih in pokalnih naslovov. Vsak športnik se osnov nauči v svoji mladosti. Na leta, ki so jih znani športniki preživeli na Osnovni šoli Šalek, imajo vsi lepe spomine. Čeprav je nekatere pot ponesla v povsem druge vode in s športom niso več aktivno povezani, je vsem skupno, da jih poleg šole, vseh treningov in odrekaj v življenju povezujejo tudi srčnost, zanos, vztrajnost in zmagovalna miselnost. S športniki sem izvedla intervjuje, da pa so kraj resnično zaznamovali, sem dokazala z anketo. Osnovna šola Šalek je imela in ima zelo dobre športne pedagoge, ki mlade znajo usmerjati v šport, ob tem pa ti ne zanemarjajo šolskih obveznosti. Poseben poklon gre pokojnemu trenerju in športnemu pedagogu Stanetu Škobernetu, ki je s svojim zgledom marsikoga usmeril v športne vode.

KEY WORDS DOCUMENTATION

ND OŠ Šalek, 2022/2023

CX Šalek/ sports/ athletics/ kickboxing/ football/ handball

AU URATNIK, Iza

AA MOŠKOTEVC, Marko/ FERLEŽ, Urh

PP 3320 Velenje, SLO, Šalek 87

PB OŠ Šalek Velenje

PY 2023

TI THEY TOOK ŠALEK TO THE WORLD

DT Research work

NO VI, 54 p., 17 fig., 9 graf., 10 ann., 38 ref.

LA sl

AL sl/en

AB Many famous athletes have been produced by Primary School Šalek. Jolanda Steblovnik, Boštjan Buč, Jure and Luka Dobelšek, as well as Damjan Trifković, to name a few, marked the Slovenian sport at the beginning of the 21st century. Later, other athletes joined this group – Matevž Skok, Mario Šoštarić, Rok Ovniček and Luka Krel. The common ground to all, no matter the discipline whether it be athletics, kickboxing, handball or football, their achievements catapulted the name of Šalek to the wider world. Remarkable achievements seem to be the norm. To name a few – 800 m world record holder for indoor running, Olympic bronze medal winner for the 800 m run, European champion and world silver medal winner in kickboxing, World Handball Championship bronze medal winner, achieving the sixth place in handball at the Olympics. In addition to these, several national and cup titles have been won so far. Athletes learn life's basics in their childhood. The years that spent learning at Primary School Šalek were filled with fond memories. Life took some to achieve different goals that are no longer related to those of sportsmanship, but nevertheless some things stay the same. Šalek's athletes are bound by the greatness of heart, enthusiasm, perseverance and a winning mindset. The interview of these sportsmen and women showed the impact Šalek had on their strive. But the real test of their impact of our town lies in the survey. Primary School Šalek has had and still has a team of sports teachers that truly knows how to give guidance to the youth while their school obligations stay fulfilled. A special tribute goes to the deceased coach Stane Škoberne, who led by his example and impacted many a young sportsman.

KAZALO VSEBINE

1	UVODNE MISLI	1
	NAMEN IN CILJI.....	2
2	PREGLED OBJAV	3
3	METODE DELA.....	4
3.1	ANKETA	4
3.2	INTERVJUJI.....	4
4	PREDSTAVITEV ŠPORTNIKOV.....	5
5	ŠPORTNE DISCIPLINE IN INTERVJUJI	8
5.1	TEK NA 800 METROV	8
5.2	INTERVJU Z JOLANDO STEBLOVNIK.....	10
5.3	TEK NA 3000 METROV Z ZAPREKAMI.....	12
5.4	INTERVJU Z BOŠTJANOM BUČEM.....	14
5.5	KIKBOKS	17
5.6	INTERVJU Z LUKOM KRELOM.....	18
5.7	ROKOMET	21
5.8	INTERVJUJI Z ROKOMETAŠI	24
5.9	NOGOMET.....	36
5.10	INTERVJU Z DAMJANOM TRIFKOVIČEM	39
6	REZULTATI.....	43
6.1	ANALIZA REZULTATOV ANKET	43
7	DISKUSIJA.....	48
8	ZAKLJUČEK.....	51
10	POVZETEK	52
	VIRI IN LITERATURA	53
	ZAHVALA	
	PRILOGE.....	

KAZALO SLIK

Slika 1: Tek na 800 metrov	8
Slika 2: Jolanda Čeplak, evropska prvakinja v teku na 800 metrov	10
Slika 3: Tek na 3000 metrov z zaprekami	12
Slika 4: Boštjan Buč na zapreki na svetovnem prevenstvu leta 2004	16
Slika 5: Luka Krel v dresu slovenske reprezentance	19
Slika 6: Rokometno igrišče z merami	21
Slika 7: Lovljenje žoge	23
Slika 8: Strel z dolgim zamahom.....	23
Slika 9: Strel v skoku.....	24
Slika 10: Jure in Luka Dobelšek v dresu RK Gorenje.....	24
Slika 11: Matevž Skok po uspešni obrambi v dresu RK Gorenje	27
Slika 12: Mario Šoštaric v dresu Pick Szegeda	30
Slika 13: Rok Ovniček v dresu HBC Nantesa.....	33
Slika 14: Odmeven intervju z Mariom Šoštaricem v Ekipi.....	35
Slika 15: Nogometno igrišče v z merami	36
Slika 16: Določanje prehitka v nogometu	38
Slika 17: Damjan Trifković kot kapetan v dresu Rudarja	41

KAZALO GRAFOV

Graf 1: Anketirani po spolu	43
Graf 2: Anketirani po starostnih skupinah.....	43
Graf 3: Najuspešnejši športniki OŠ Šalek po vrsti športa	44
Graf 4: Najuspešnejši športniki OŠ Šalek po spolu.....	44
Graf 5: Najbolj znani športniki z OŠ Šalek	45
Graf 6: Ali so športniki z OŠ Šalek nosilci olimpijskih medalj?	45
Graf 7: Kolikokrat so bili športniki z OŠ Šalek športniki Velenja?	46
Graf 8: Ali so bili športniki z OŠ Šalek slovenski športniki leta?.....	46
Graf 9: Povezanost športnikov z njihovim matičnim športom	47

1 UVODNE MISLI

Slovenci smo športen narod. Verjetno vsakemu izmed nas poskoči srce ob številnih uspehih naših športnikov. Šport je tisti, ki nas povezuje, nas tolaži v trenutkih, ko smo žalostni in nam daje energijo, ko smo na tleh.

Velenje je v preteklosti dalo veliko znanih športnikov. Nekateri so pred mnogimi leti obiskovali tudi Osnovno šolo Šalek, katere začetki segajo v leta 1988. S športom so povezani številni športni pedagogi, ki so delovali ali še delujejo na naši šoli. Naj omenim nekaj imen: Stane Škoberne, Boris Šalomon, Toni Lipuš, Jasmina Koštomaj, Aleš Dolinšek. Vsem njim in mladim nadebudnim športnikom gre zahvala, da so ime naše šole in tudi Velenja ponesli v širni svet.

V Sloveniji veliko krajev povezujemo s športniki. Ti so poskrbeli za večjo prepoznavnost kraja, ga iz anonimnosti ponesli v svet. Bled je dal legendarnega veslača Iztoka Čopa, Črna na Koroškem najuspešnejšo slovensko alpsko smučarko Tino Maze, Dol pri Ljubljani nezlomljivo smučarsko tekačico Petro Majdič, Hrastnik zimzelenega kanuista Petra Kauzerja, Hrušica najboljšega slovenskega hokejista Anžeta Kopitarja, Ljubljana najboljšega slovenskega košarkarja Luko Dončiča, Maribor najbolj znanega slovenskega nogometaša Zlatka Zahoviča, Moravče smučarskega skakalca Primoža Peterko, Novo mesto najuspešnejšega slovenskega telovadca Leona Štuklja, Ptuj svetovno znanega slovenskega boksarja Dejana Zavca, Radovljica izjemno plavalko Saro Isakovič, Šoštanj verjetno najboljšega slovenskega rokometša Iztoka Puca.

Med velenjskimi športniki je bilo veliko znanih imen. Od teniške igralko Katarine Srebotnik do rokometša Vida Kavtičnika. Verjetno najbolj znana in še danes vsem generacijam nepozabna pa je bila Jolanda Steblovnik. Pod priimkom Čeplak je dosegla svetovno slavo, ima še vedno veljaven svetovni dvoranski rekord v teku na 800 metrov. Jolanda je bila osemkrat športnica Velenja, trikrat pa tudi slovenska športnica leta. Prvič je opozorila nase že v osnovni šoli, ki jo je od šestega razreda dalje obiskovala ravno v Šaleku. Ob njej je znan tudi Boštjan Buč, ki je bil petkrat športnik Velenja in cela plejada rokometnih virtuozov, začeni z bratoma Juretom in Luko Dobelškom, Matevžem Skokom in mlajšimi, ki nas razveseljujejo še danes, med njimi sta Mario Šoštaric in Rok Ovniček. Z rokometši bi lahko sestavili pravo »šolsko ekipo«, ki bi še danes predstavljala trd oreh marsikateremu evropskemu velikanu. Nogomet v Velenju pa je zaznamoval Damjan Trifković, nekdanji nogometaš Rudarja in Olimpije. Zadnji med vsemi pa je odličen kimboksar in evropski prvak ter svetovni podprvak v semi kontaktu Luka Krel.

Zavedam se, da sem koga morda nehote izpustila. Staro olimpijsko geslo pravi: »Citius. Altius. Fortius.« ali »Hitreje. Višje. Močnejše.« Meja med uspehom in neuspehom je vedno v naši glavi, sposobnost doseči in preseči našega konkurenta pa v odlični telesni pripravljenosti.

NAMEN IN CILJI

Z raziskovalno nalogo želim raziskati najbolj znane športnike, ki so obiskovali OŠ Šalek. Našo šolo, ki je bila dokončana leta 1988, je obiskovalo kar nekaj znanih športnikov, med njimi Jolanda Steblovnik, Boštjan Buč, Luka Krel, Jure in Luka Dobelšek, Matevž Skok, Mario Šoštarič, Rok Ovniček in Damjan Trifkovič.

Z delom sem pričela jeseni 2022, ko sem pregledala šolsko kroniko, opravila pogovore z športnimi učitelji in pridobila gradivo iz Muzeja Velenje. S pomočjo gospoda Tomaža Juršiča in gospe Barbare Čevnik sem pridobila kontakte rokometashev, Jolande Steblovnik in Boštjana Buča.

Cilji raziskovalnega dela so:

1. Pregledati gradivo in spoznati življenje zgoraj omenjenih športnikov ter njihove dosežke.
2. Ugotoviti ali je naša šola še vedno prepoznavna na športnem področju in v katerih športih smo najbolj uspešni.
3. Ugotoviti ali so tudi otroci najbolj uspešnih športnikov šole dejavni v športu.

Pred začetkom raziskovalnega dela sem postavila naslednje hipoteze:

- 1. Največ uspešnih športnikov (reprezentanti) prihaja iz ekipnih športov.**
V Velenju so v preteklosti največje uspehe dosegali športniki iz ekipnih športov. Med klubi so to rokometasji Gorenja, včasih so bili zelo uspešni tudi nogometasji Rudarja.
- 2. Med uspešnimi športniki je bilo več žensk kot moških.**
Ker so v Velenju največje uspehe dosegale ženske, predvidevam, da je bilo na naši šoli več mednarodno uspešnih športnic kot športnikov.
- 3. Med športniki naše šole so tudi nosilci olimpijskih medalj.**
Olimpijske igre so največje športno tekmovanje na svetu na katerem sodelujejo najboljši. Sklepam, da so bili pri tem uspešni in osvojili kakšno olimpijsko medaljo.
- 4. Športniki z naše šole so bili več kot 20-krat razglašeni za športnika leta v Mestni občini Velenje (posamezno in ekipno – člani najuspešnejšega kluba).**
Športnika Velenja izbirajo od leta 1970. Razglasitve ni bilo samo v letih 1990, 1993 in 2020. Naši nekdanji učenci so bili tudi večkratni velenjski športniki leta.
- 5. Večina uspešnih športnikov šole danes ni več povezana s svojim matičnim športom.**
Ker je veliko naših športnikov šolo obiskovalo v devetdesetih letih, sklepam, da niso več aktivni oz. povezani s svojo disciplino.

2 PREGLED OBJAV

Literature o športnih dosežkih nekdanjih učencev OŠ Šalek je kar nekaj. V ta namen sem z mentorjema pregledala šolsko kroniko, s pomočjo Muzeja Velenje pridobila nekaj slikovnega gradiva, največ uporabne literature pa sem našla s pomočjo svetovnega spleta, Digitalne knjižnice Slovenije (Dlib) in Knjižnice Velenje.

Referenčno literaturo navajam na tem mestu:

1. Ekpa, letnik 26, številka 294, 2. 12. 2022.
2. Gavrilovski, Mitja: 50 let rokometu v Šaleški dolini, Rokometni klub Gorenje, Velenje, 2002.
3. Geršak, Katka, Lemež, Nik, Plaznik, Bogdan, ur.: Bilteni Športne zveze Velenje za leta 2007, 2019 in 2021, Športna zveza Velenje, Velenje, 2007, 2019, 2021.
4. Karizma, številka 32, oktober 2005.
5. Muzej Velenje, slikovno gradivo iz fototeke (V1487 Gorenje: Arhus 16. 10. 2005, avtor D. Kljajić, F7477 Sprejem Titov trg, 10. 8. 2002 avtor D. Kljajić).
6. Naš čas, letnik 33, številka 24, 19. 6. 1997.
7. Šolska kronika Osnovne šole Šalek.
8. Šterbenc Svetina, Barbara: Novi Slovenski biografski leksikon: 5. zvezek, Ljubljana, Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2022.
9. Nogometni klub Rudar – 70. let, zbornik, Nogometni klub Rudar, Velenje, 2018.

3 METODE DELA

Opis športnih panog sem raziskala s pomočjo zbranega gradiva, ki sem ga pridobila v Knjižnici Velenje in na svetovnem spletu. Veliko uporabnih podatkov in slikovnega gradiva pa sem prav tako poiskala preko spleta.

Predstavljene vsebine sem z namenom potrditve uvodoma postavljenih hipotez raziskala z izvedbo ankete med učitelji Osnovne šole Šalek in odraslimi krajanji Šaleka.

V gradivu ugotovljene podatke sem raziskala z izvedbo intervjujev z izbranimi športniki (Jolanda Steblovnik, Boštjan Buč, Luka Krel, Jure in Luka Dobelšek, Matevž Skok, Mario Šoštarić, Rok Ovniček in Damjan Trifković). Z večino športnikov sem intervju opravila v živo meseca decembra in januarja, s tremi pa na daljavo (dva rokometišta namreč igrata v tujini). Intervju v obliki diskusije sem opravila tudi z obema učiteljema športa, ki sta neposredno povezana z vsemi športniki, saj na šoli poučujeta od ustanovitve leta 1988.

3.1 ANKETA

Za izvedbo anket sem skupaj z mentorjema izdelala anketni vprašalnik, ki se nahaja v prilogi raziskovalne naloge. V anketnem vprašalniku sem anketirance najprej prosila, da opredelijo svoj spol in starost. Nato sem jim zastavila pet vprašanj, ki so mi bila v pomoč pri potrditvi zastavljenih hipotez.

Cilj je bil pridobiti vsaj 50 izpolnjenih anket med odraslimi, saj anketiranje naših učencev zaradi časovne oddaljenosti šolanja nekdanjih športnikov ni prišlo v poštev. Cilj sem s pomočjo mentorjev in Marije Brložnik iz Turističnega društva Šalek celo presegla. Anketirance sem razdelila v tri starostne skupine: anketiranci stari med 20 in 39 let, anketiranci stari med 40 in 59 let in anketiranci starejši od 60 let.

3.2 INTERVJUJI

Intervjuje sem izvedla z naslednjimi osebami:

- v živo na šoli z Boštjanom Bučem 24. 1. 2023, Juretom in Luko Dobelškom 7. 12. 2022, Matevžem Skokom 9. 12. 2022, Luko Krelom 20. 1. 2023, Damjanom Trifkovićem 9. 1. 2023 ter učiteljema Jasmino Koštomaj in Tonijem Lipušem,
- na daljavo z Jolando Steblovnik 4. 1. 2023, Mariom Šoštarićem 29. 12. 2022 in Rokom Ovničkom 5. 12. 2022.

4 PREDSTAVITEV ŠPORTNIKOV

Jolanda Steblovnik, 12. september 1976, Celje, učenka Osnovne šole Šalek 1988–91.

V mladosti je živela v Velenju in trenirala pri Atletskem klubu Velenje (1989–2003), med leti 2003 in 2006 je bila članica Atletskega društva Jolanda Čeplak Celje in od 2006 Atletskega društva Kladivar Celje, kjer je tudi zaključila kariero. Do 2001 je trenirala pod vodstvom Tomislava Popetrova. 1997 je bila na sredozemskih igrah v Bariju (Italija) na 800 m druga z časom 2:03,71. Največje uspehe je dosegala s trenerjem Alešem Škobernetom, ki jo je treniral od jeseni 2001 do 2004. Njen menedžer je bil Robert Wagner. Leta 2002 je na EP na Dunaju osvojila zlato medaljo z dvoranskim svetovnim rekordom (1:55,82), nato pa je na EP v Münchnu osvojila še zlato odličje na prostem (1:57,65), bila je tudi tretja na SP v Madridu. 2004 je bila druga na 800 m na dvoranskem SP v Budimpešti s časom 1:58,72, to leto je na olimpijskih igrah v Atenah osvojila bronasto odličje s časom 1:56,43. Prvič je na veliki tekmi premagala Mario Mutola iz Mozambika. Od decembra 2004 do 2007 jo je treniral takratni mož Aleš Čeplak. 2007 je bila tretja na 800 m na dvoranskem EP v Birminghamu (Anglija) s časom 2:00,00. Junija 2007 je bila na protidopinškem testiranju pozitivna za eritropoetin. Kaznovana je bila z dveletno prepovedjo tekmovanja; na steze se je znova vrnila julija 2009, a je z mednarodnim nastopanjem zaključila. Za mladinsko reprezentanco Jugoslavije je nastopila štirikrat. Bila je tudi večkratna mladinska in članska prvakinja Slovenije. Pri Atletski zvezi Slovenije (AZS) je bila 1993 imenovana za atletinjo leta med mlajšimi mladinkami, 1994–95 med starejšimi mladinkami, 2002 je bila najboljša slovenska atletinja, prejela je Bloudkovo nagrado in bila slovenska športnica leta (2003 in 2004).

Boštjan Buč, 13. april 1980, Slovenj Gradec, učenec Osnovne šole Šalek 1988–95.

Boštjan je eden najbolj znanih slovenskih atletov, ki je nastopal v daljših disciplinah. Največje športne uspehe je dosegal v disciplini 3000 m z zaprekami. Športno pot je začel v AK Velenje, kjer je bil njegov trener Tomislav Popetrov. Nastopal je na več mednarodnih tekmovanjih, od svetovnih do evropskih prvenstev. Bil je član slovenske reprezentance na olimpijskih igrah v Atenah 2004 in Pekingu 2008. Leta 2012 je dobil enoletno prepoved tekmovanja zaradi dopinga. Kariero je zaključil leta 2012. Njegov čas 8:16,96 je slovenski rekord v disciplini 3000 metrov z zaprekami.

Luka Krel, 13. junij 2000, Slovenj Gradec, učenec Osnovne šole Šalek 2006–15.

Luka je kikkboxar, ki tekmuje v disciplini semi kontakt in je član Taekwondo & kikkbox kluba Skala Velenje. V letu 2022 je postal evropski prvak v kategoriji do 89 kg. Poleg tega je leta 2021 osvojil bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu. Leta 2019 je bil še svetovni podprvak v light kontaktu v kategoriji do 84 kg, osvojil pa je tudi bronasto

medaljo na evropskem prvenstvu leta 2018 v light kontaktu v enaki kategoriji. Trenutno je na lestvici WAKO na prvem mestu v kategoriji do 89 kg.

Jure Dobelšek, 1. april 1984, Celje, učenec Osnovne šole Šalek 1991–99.

Jure je rokometaš, ki je bil od leta 1994 bil član RK Gorenje Velenje, iz katerega je po sezoni 2008/09 prestopil v RK Cimos Koper in nato še v RK Slovan, kjer je igral na položaju levega krila. Rokometno pot je začel pri 10. letih in jo končal pri 30. letih. Med letoma 2005 in 2014 je bil tudi član slovenske rokometne reprezentance.

Luka Dobelšek, 12. januar 1983, Celje, učenec Osnovne šole Šalek 1989–97.

Luka je rokometaš, ki je v svoji karieri nastopal za kar nekaj klubov, njegov matični klub pa je RK Gorenje Velenje, kjer je začel rokometno pot. Vmes je igral v Nemčiji v TuS N-Lübbecke in TV Emsdetten, nato pa za poljsko Wisła Płock, RK Gorenje Velenje in RK Celje Pivovarno Laško, kjer je pri 35. letih zaključil kariero. Zbral je tudi 9 nastopov za slovensko reprezentanco, v katerih je dosegel osem zadetkov. Igral je na položaju srednjega zunanega igralca.

Matevž Skok, 2. september 1986, Celje, učenec Osnovne šole Šalek, 1993–01.

Matevž je rokometni vratar. Med leti 2001 in 2011 je nastopal za RK Gorenje Velenje. Zatem je med letoma 2012 in 2015 branil za RK Celje Pivovarna Laško. Zatem se je preizkusil v tujini, najprej v sezoni 2015–16 v Nemčiji, kjer je branil za TuS Nettelstedt-Lübbecke. Leta 2016 se je preselil v Zagreb, v tamkajšnji RK Zagreb. Nato je igral še za Sporting iz Lizbone, leta 2022 pa se je vrnil v Slovenijo in trenutno igra za Gorenje Velenje. Z reprezentanco Slovenije je nastopil na olimpijskih igrah v Riu de Janeiru 2016 in osvojil šesto mesto ter na svetovnem prvenstvu leta 2017 v Franciji, kjer je osvojil bronasto medaljo.

Mario Šoštarić, 25. november 1992, Slovenj Gradec, učenec Osnovne šole Šalek 1998–07.

Mario je rokometaš, ki igra na položaju desnega krila. Najprej je bil član RK Gorenje Velenje, kjer je igral v vseh mlajših kategorijah in uspešno nastopal do leta 2016. Vmes je bil dve leti, med 2011 in 2013, pri RK Maribor Braniku. Leta 2016 je postal član Pick Szegeda, kjer igra še danes. Za slovensko reprezentanco je nastopal med letoma 2016 in 2020, vendar se je zaradi velike konkurence v reprezentanci odločil, da bo v letu 2023

prestopil v hrvaško rokometno reprezentanco. Njegovi starši izvirajo s Hrvaške, sam pa ima obe državljanstvi.

Rok Ovniček, 29. januar 1995, Slovenj Gradec, učenec Osnovne šole Šalek 2001–05.

Rok je rokometas, ki je kariero začel v RK Gorenje, kjer je igral v vseh mlajših kategorijah. Zaradi veliko konkurence na njegovem igralnem mestu je bil nekaj časa posojen v RK Slovenj Gradec, nato pa se je vrnil v matični klub, kjer je igral do leta 2018. Nato je eno leto igral v RK Celje Pivovarna Laško, leta 2019 pa je postal član HBC Nantes, kjer igra še danes. Uspešno igra tudi za slovensko reprezentanco, katere član je od leta 2020. Igra na položaju srednjega zunanjega igralca.

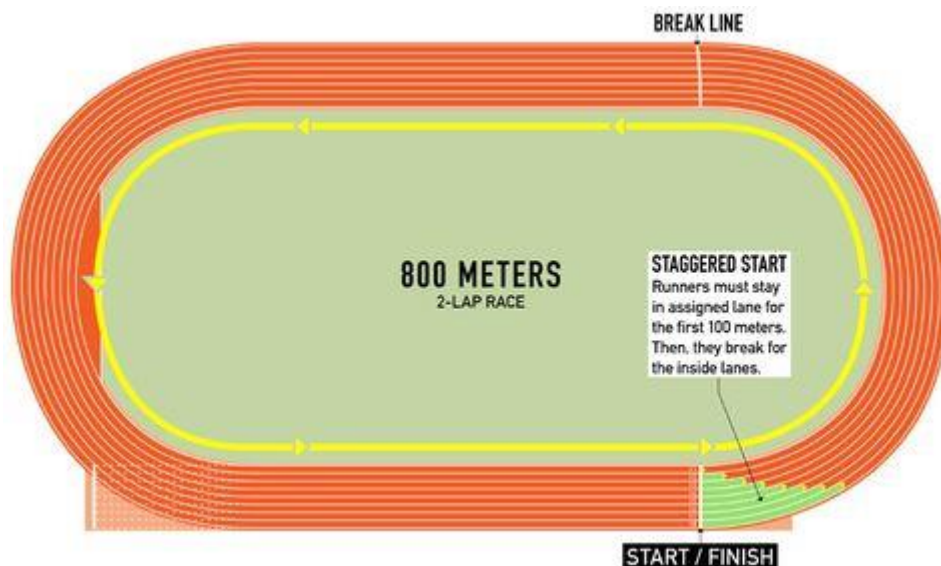
Damjan Trifković, 22. julij 1987, Slovenj Gradec, učenec Osnovne šole Šalek 1994–02.

Damjan je nogometas, ki je igral na položaju vezista. Kariero je začel v NK Rudar Velenje, kjer je igral v vseh mlajših selekcijah. Leta 2012 je prestopil v NK Olimpija Ljubljana, leta 2014 pa se je vrnil v NK Rudar, kjer je leta 2021 končal uspešno kariero. Damjan je dolgoletni kapetan Rudarja in igralec z največ nastopi za NK Rudar Velenje. Nekaj časa je igral še za SC Schwanberg v avstrijski regionalni ligi. Ima tudi tri nastope za slovensko mlado reprezentanco.

5 ŠPORTNE DISCIPLINE IN INTERVJUJI

5.1 TEK NA 800 METROV

Najkrajša disciplina na srednji razdalji v atletskem programu – v katerem atleti pretečejo dva kroga standardne 400-metrške steze – se včasih imenuje »šprint dveh krogov«.¹

Slika 1: Tek na 800 metrov. (Vir: <https://www.worldathletics.org>)

Tekmovalci štartajo na štartno/ciljnem ovinku iz zamaknjenih položajev brez štartnih blokov. Prvih 100 metrov pretečejo na svojih stezah, nato se vsi pomaknejo na notranjo stezo. Tek je sestavljen iz dveh pretečenih 400-metrskih krogov. V dvorani tekmujejo enako, le da je razdalja krajša in tekmovalci pretečejo štiri 200-metrške kroge. Namesto osmih je v dvorani šest tekmovalnih stez.

Vrstni red tekmovalcev je določen z doseženim časom. Na velikih prvenstvih je tekmovalni del teka na 800 m običajno sestavljen iz predtekmovanja, polfinala in finala.

Teki na 'srednje proge' so se odvijali na starodavnih grških olimpijskih igrah in so jih ponovno obudili sredi 19. stoletja. Moški tek na 800 m poteka na vseh olimpijskih igrah od leta 1896 v Atenah. Ženske so prvič tekmovali na igrah leta 1928 v Amsterdamu, vendar so ga nato s seznama disciplin črtali in leta 1960 v Rimu ponovno uvedli.²

---

¹ Internet: <https://www.worldathletics.org/disciplines/middlelong/800-metres>

² Prav tam.

Atleti s petih različnih celin – Severne Amerike, Južne Amerike, Evrope, Afrike in Oceanije – so na olimpijskih igrah osvojili zlato v teku na 800 m.³

David Rudisha je na igrah v Londonu leta 2012 nepozabno osvojil zlato s svetovnim rekordom 1:40,91. Evropske atletinje so dolga leta prevladovala na 800 m za ženske, v novejšem času pa so jih zamenjale afriške atletinje.⁴

RAZVOJ ŽENSKEGA SVETOVNEGA REKORDA NA 800 METROV⁵

2:13,0		 Jevdokija Vasiljeva	17. julij 1950	 Moskva
2:12,2		 Valentina Pomogajeva	27. julij 1951	 Moskva
2:12,0		 Nina Otkalenko	26. avgust 1951	 Minsk
2:08,5		 Nina Otkalenko	15. junij 1952	 Kijev
2:07,3		 Nina Otkalenko	27. avgust 1953	 Moskva
2:06,6		 Nina Otkalenko	16. september 1954	 Kijev
2:05,0		 Nina Otkalenko	24. september 1955	 Zagreb
2:04,3		 Ljudmila Ševcova	3. julij 1960	 Moskva
2:04,3	2:04,50	 Ljudmila Ševcova	7. september 1960	 Rim
2:01,2+		 Dixie Willis	3. marec 1962	 Perth
2:01,1		 Ann Packer	20. oktober 1964	 Tokio
2:01,0		 Judy Pollock	28. junij 1967	 Helsinki
2:00,5		 Vera Nikolić	20. julij 1968	 London
1:58,5	1:58,45	 Hildegard Falck	11. julij 1971	 Stuttgart
1:57,5	1:57,48	 Svetla Zlateva	24. avgust 1973	 Atene
1:56,0		 Valentina Gerasimova	12. junij 1976	 Kijev
1:54,9	1:54,94	 Tatjana Kazankina	26. julij 1976	 Montreal
1:54,9	1:54,85	 Nadežda Olizarenko	12. junij 1980	 Moskva
1:53,5	1:53,43	 Nadežda Olizarenko	27. julij 1980	 Moskva
1:53,28	-	 Jarmila Kratochvílová	26. julij 1983	 München

Svetovni rekord – ženske:

1:53,28	Jarmila Kratochvilova (Češkoslovaška)	26. julij 1983	München
1:55,82	Jolanda Čepлак (Slovenija)	3. marec 2002	Dunaj (dvorana)

Slovenski rekord – ženske:

1:55,17	Jolanda Čepлак (Steblovnik)	20. julij 2002	Heusden-Zolder
---------	-----------------------------	----------------	----------------

³ Internet: <https://www.worldathletics.org/disciplines/middlelong/800-metres>

⁴ Prav tam.

⁵ Internet: https://sl.wikipedia.org/wiki/Ženski_svetovni_rekord_v_teku_na_800_m

5.2 INTERVJU Z JOLANDO STEBLOVNIK

Pred dobrimi 30. leti ste bili učenka Osnovne šole Šalek. Kako se spominjate tega obdobja in kaj vam je v zvezi z našo šolo ostalo v najlepšem spominu?

V spominu mi je najbolj ostal naš razrednik za zgodovino, Jože Kukovičič. Bil je zelo dober učitelj in tudi naš dober prijatelj.

Kdo vas je navdušil za tek in zakaj ravno tek na 800 metrov?

Mislím, da sem se za tek navdušila sama, ker v naši družini nihče od staršev ni bil športnik. Vedno sem bila zelo dobra v teku, dosegala sem prva mesta na vseh šolskih tekmovanjih.

V atletiki ste se uveljavili že kot ob koncu osnovne šole, ko ste postali republiška in državna prvakinja. Ali sta ta dva dogodka vplivala na vašo nadaljnjo poklicno pot?

Številna tekmovanja so vplivala na mojo pot v atletiki. V mlajših kategorijah sem pogosto zmagovala in to me je kasneje vleklo naprej.

V času vaše kariere ste osemkrat postali najboljša športnica Velenja. Kako se vi spominjate teh prireditev in konkurence? V tem času ste imeli močno konkurenco predvsem v Katarini Srebotnik.

Seveda sem bila vesela vsakega priznanja, se posebej za najboljšo športnico. Konkurenca je bila vedno dobrodošla, tako da sem se večkrat srečevala tudi s Katarino.

Slika 2: Jolanda Čeplak, evropska prvakinja v teku na 800 metrov. (Vir: Muzej Velenje)

Učitelj mi je povedal, da ste imeli sponzorsko pogodbo s podjetjem Spar. Verjetno ste bili ena prvih vrhunskih slovenskih športnic, ki je imela osebnega sponzorja. V Sparu so ljudje radi posegali po izdelkih vaše blagovne znamke Joli.

Seveda sem bila vesela osebnega sponzorja, sicer pa sem imela opremo ameriškega podjetja Nike. V veliko veselje in ponos mi je bilo, ko sem na polici trgovin Spar videla svojo vodo in čokolado.

Vaš vrhunec je bil zagotovo svetovni dvoranski rekord, ki ste ga dosegli na evropskem dvoranskem prvenstvu leta 2002 na Dunaju. Vaša takratna tekmica je bila Avstrijka Stefanie Graf. Ko je izgledalo, da ste že v izgubljenem položaju, ste s silovitim finišem dosegli svetovni rekord. Kako se danes spominjate tega teka?

Ta tek je bil nekaj posebnega. Že prej so določili da bo Stefanie zmagovalka. Pri zajtrku sem rekla trenerju, da bo tista, ki bo zmagala, morala teči svetovni rekord. Moj čas je še vedno svetovni rekord. Veliko sem tudi trenirala v tej dvorani.

Poleg svetovnega rekorda ste bili tudi evropska prvakinja na prostem leta 2002 v Münchnu in bronasta na olimpijskih igrah v Atenah leta 2004. Kateri dosežek vam pomeni več?

Seveda mi največ pomeni bronasta olimpijska medalja iz Aten, ker ta ostane. Pomembni so tudi naslovi evropske prvakinja. Rekord pa so zato, da se podirajo ... In sigurno bo tudi ta rekord v prihodnje kakšna druga tekmovalka podrla.

V teku na 800 metrov ste imeli izjemno konkurenco v Marii Mutoli. Zakaj mislite, da vam je v dvobojih z njo vedno nekaj zmanjkalo? Fizična priprava je bila verjetno pri obeh vrhunska.

Seveda sva bile obe vrhunsko pripravljene. Ampak ona (Maria Mutola) je bila 'carica' teka na 800 m. Res je, da sem jo premagala samo trikrat, enkrat na olimpijskih igrah v Atenah leta 2004. Bila je res zelo dobra.

Danes imate uspešno atletsko šolo. Ali v vašem društvu nastaja kakšna nova Joli? Kako gledate na atletiko danes?

Z otroci delam že 12 let in pri meni je treniralo že več kot 1500 otrok. Sedaj imam končno svojo naslednico. Upam ... Letos bo dopolnila 13 let in lani je zmagala vse od šolskega do državnega prvenstva. Zelo dobre rezultate ima na 1000 metrov, kjer je njen osebni rekord 3.06 in 600 metrov, kjer ima čas 1.42. To je Brina Vogrin Cingesar in prihaja z Osnovne šole Polzela. Seveda imam še druge atlete, ki so zelo dobri. Med drugimi imam tudi državno prvakinja v kategoriji U12 na 600 metrov, ki prihaja iz Maribora.

Ali imate tudi v vaši družini kakšnega naslednika, ki bo šel po vaši poti? Kako gledate na šport med otroki danes?

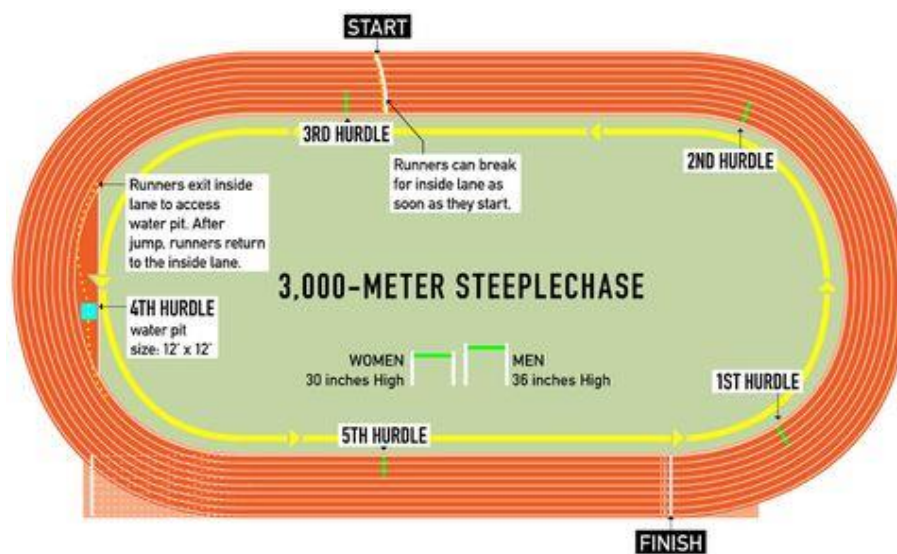
Moji dve hčerki sta se premajhni. Res je, da ena trenira košarko in malo atletike, drugo pa bolj zanima petje in raje hodi na pevske vaje.

5.3 TEK NA 3000 METROV Z ZAPREKAMI

To je edina daljša atletska disciplina, v kateri se športniki srečajo z ovirami. Tek se izvaja samo na prostem.⁶

Športniki pretečejo razdaljo 3000 m, vendar je natančno število krogov odvisno od položaja skakalnice v vodi in od tega, ali je nameščena na notranji ali zunanji strani drugega ovinka steze. Športniki začnejo zbrani stoje in se lahko takoj prebijejo v notranji del atletske steze.⁷

Tekmovalci morajo med tekom premagati 28 ovir in 7 skokov v vodo. Vrstni red tekmovalcev je določen z doseženim časom.⁸

Slika 3: Tek na 3000 metrov z zaprekami. (Vir: <https://www.worldathletics.org>)

Na večjih prvenstvih je tek na 3000 m z zaprekami običajno sestavljen iz kvalifikacij (včasih polfinale) in finala.

Moške ovire so visoke 36 palcev (91,4 cm), ženske 30 palcev (76,2 cm). Doskočišče skakalnice v vodo je dolgo 12 čevljev (3,66 m) in najgloblje 70 cm.⁹

Ta disciplina izvira iz Velike Britanije; tekači so dirjali od enega mestnega zvonika do drugega in preskakovali ovire, kot so potoki in nizke stene. Trenutno disciplino je mogoče

⁶ Internet: <https://www.worldathletics.org/disciplines/middlelong/3000-metres-steeplechase>

⁷ Prav tam.

⁸ Prav tam.

⁹ Prav tam.

primerjati s tekom na dve milji z zaprekami na Oxfordski univerzi sredi 19. stoletja. Na angleškem prvenstvu leta 1879 so disciplino uvrstili v atletiko z ovirami.¹⁰

Današnja disciplino so na vseh olimpijskih igrah od leta 1900 v Parizu imeli moški – sprva na različnih razdaljah. Ženska disciplina je bila uvedena šele leta 2008 na olimpijskih igrah v Pekingu.¹¹

Nobena država v atletiki ne prevladuje tako kot Kenija v teku z zaprekami. Odkar je Amos Biwott osvojil zlato na olimpijskih igrah leta 1968, je Kenija do vključno leta 2016 osvojila vse moške olimpijske naslove z izjemo treh v disciplini 3000 metrov.¹²

RAZVOJ MOŠKEGA SVETOVNEGA REKORDA NA 800 METROV¹³

8:30,4	 Zdzisław Krzyszkowiak	 Wałcz	26. junij 1961
8:29,6	 Gaston Roelants	 Leuven	7. september 1963
8:26,4	 Gaston Roelants	 Leuven	7. avgust 1965
8:24,2	 Jouko Kuha	 Stockholm	17. julij 1968
8:22,2	 Vladimir Dudin	 Kijev	19. avgust 1969
8:22,0	 Kerry O'Brien	 Berlin	3. julij 1970
8:20,8	 Anders Gärderud	 Helsinki	14. september 1972
8:20,8	 Ben Jipcho	 Lagos	15. januar 1973
8:19,1	 Ben Jipcho	 Helsinki	19. junij 1973
8:10,4	 Anders Gärderud	 Oslo	25. junij 1975
8:09,8	 Anders Gärderud	 Stockholm	1. julij 1975
8:08,2	 Anders Gärderud	 Montreal	27. julij 1976
8:05,4	 Henry Rono	 Seattle	13. maj 1978
8:05,35	 Peter Koech	 Stockholm	3. julij 1989
8:02,08	 Moses Kiptanui	 Zürich	19. avgust 1992
7:59,18	 Moses Kiptanui	 Zürich	16. avgust 1995
7:59,08	 Wilson Boit Kipketer	 Zürich	13. avgust 1997
7:55,72	 Bernard Barmasai	 Köln	24. avgust 1997
7:55,28	 Brahim Boulami	 Bruselj	24. avgust 2001
7:53,63	 Saif Saaeed Shaheen	 Bruselj	3. september 2004

Svetovni rekord – moški:

7:53,63	Saif Saaeed Shaheen (Katar)	3. september 2003	Bruselj
---------	-----------------------------	-------------------	---------

Slovenski rekord – moški:

8:16,96	Boštjan Buč	12. junij 2003	Ostrava
---------	-------------	----------------	---------

¹⁰ Internet: <https://www.worldathletics.org/disciplines/middlelong/3000-metres-steeplechase>

¹¹ Prav tam.

¹² Prav tam.

¹³ Internet: https://sl.wikipedia.org/wiki/Moški_svetovni_rekord_v_teku_na_3000_m_z_zaprekami

5.4 INTERVJU Z BOŠTJANOM BUČEM

V začetku 90. let ste bili učenec Osnovne šole Šalek. Kako se spominjate tega obdobja in kaj vam je v zvezi z našo šolo ostalo v najlepšem spominu?

Začel sem na Osnovni šoli Livada, nato sem bil prva generacija na Osnovni šoli Šalek. Najprej sem se spomnil klopi pred šolo, kjer smo se zbirali s sošolci. Šola je danes enaka kot v mojih časih, imam dober občutek, ko prihajam k vam. Spominjam se več učiteljev, med njimi Kukovičiča, razredničarke Koštomajeve, Lipuša, Škoberneta in Šalamona.

Kdo vas je navdušil za tek in zakaj ravno tek na 3000 metrov z ovirami, tako imenovani »steeplechase«, ki velja za eno najtežjih disciplin v atletiki?

V osmem razredu osnovne šole sem bil izbran za občinsko tekmovanje v atletiki. Na velenjskem stadionu sem zmagal v teku na 1000 m. Pri tem me je opazil Tomislav Popetrov (trener Jolande Steblovnik). Nato sem tekel vse discipline, od 1000 m do polmaratona. Kasneje sem vključil treninge preskoka na ovirah in začel s tekom na ovirah. Po končani osnovni šoli smo se preselili v Mislinjo, kjer sem razvijal tek in trening po hribih, kar mi je dalo moč za to atletsko disciplino.

V atletiki ste se uveljavili na prelomu tisočletja. Najboljši tekmovalci v vaši disciplini dozorijo šele pri 30. letih. Kako vam je uspelo?

Trenirati sem začel leta 1995 (pri 15 letih). S treningom dobiš osnovo za konkurenčnost, običajno to traja od 7 do 8 let. Leta 2002 sem izboljšal državni rekord Petra Sveta na 3000 m z zaprekami. Nato sem sam iskal možnosti za nadaljnji razvoj. Pomoč sem poiskal v tujini, od leta 2001 je bila moja trenerka Isabel Baumann (žena Dietra Baumanna, olimpijskega prvaka na 5000 m). Nato sem več leta delal predvsem na bazičnem treningu in fizični pripravi. Moj rezultat je bil takrat med 20 najboljšimi na svetu.

V času vaše kariere ste petkrat postali najboljši športnik Velenja. Kako se vi spominjate teh prireditev in konkurence, saj ste v tem času imeli močno konkurenco tudi v smučarjih (Matevž Petek, Rok Flander).

Tega se spominjam nekoliko slabše. Prireditve so bile prijetne, hvaležen sem tistim, ki so me izbrali. Priznanja so vsekakor potrditev mojih uspehov na atletskih stezah.

Kako je bilo s pridobivanjem sponzorskih sredstev? Osebnega sponzorja podobno kot Jolanda Steblovnik (poročena Čeplak) verjetno takrat niste imeli. Tudi medijsko vaša disciplina ni bila tako zanimiva, kot tek na 800 metrov.

Največja težava takrat in tudi danes je, da atletika ni bila toliko zanimiv šport. Mislim, da se premalo dela na promociji. V Nemčiji je na atletskih prireditvah več deset tisoč gledalcev. V Velenju smo imeli dobre pogoje, gospoda Hudej in Štajner sta odlično organizirala Atletski klub Velenje. Vse obveznosti s strani kluba so bile vedno poravnane.

Podjetja so večkrat priskočila na pomoč in pri tem niso iskala protiuslug. V atletiki so denarne nagrade dosti nižje, sploh v primerjavi s tenisom in smučanjem. Največji osebni sponzor je bila Slovenska vojska, sploh v letih 2003 in 2004, ko sem imel najboljše rezultate. Pri tem mi je pomagala Jolanda Steblovnik in vključen sem bil v športno enoto Slovenske vojske pod vodstvom Mirana Stanovnika.

V enem od vaših intervjujev ste dejali, da je bil vaš cilj evropski rekord v vaši disciplini. Zakaj mislite, da pri tem niste bili uspešni? Ali je bila vzrok vaša pretreniranost, morda poškodbe?

Leta 2004 sem v Parizu na svetovnem prvenstvu odtekel svoj najboljši tek na 3000 m na zaprekah. Pred Parizom sem bil prepričan, da sem res dobro pripravljen. Na svetovnem prvenstvu sem bil zelo sproščen, medtem, ko so bili ostali tekmovalci zelo napeti. Bil sem v skupini s svetovnim rekorderjem Shaheenom. S seboj sem imel celo mobilni telefon, kar sicer ni bilo dovoljeno. Na začetku teka sem bil zelo suveren. Ves čas teka sem bil v ospredju, dva kroga pred koncem je Shaheen pospešil, z rokami nakazal, kdo je glavni in jaz sem šel za njim. Nato sem naredil 30 metrsko razliko, ki sem jo držal do zadnjih 50 metrov. Podrla se mi je tehnika, zadnje ovire nisem dobro preskočil in na ciljnih ravnini me je prehitelo več tekmovalcev, zato nisem prišel v finale. Verjetno sem izpadel, ker sem na monitorju videl razliko do sotekmovalcev. Menim, da je bilo usodno predvsem to, da nisem bil koncentriran sam nase.

Dosegli ste kar nekaj odmevnih rezultatov v vaši disciplini. Kateri dosežek vam pomeni največ in kako ste gledali na konkurenco afriških atletov, ki so vedno bili razred zase v teku na 3000 metrov z zaprekami?

Izpostavil bi dva dosežka, državni rekord v Ostravi in svetovno prvenstvo v Parizu 2004. Na tekmovanje v Ostravi smo šli skupaj s Tomislavom Popetrovom in Martinom Štajnerjem (takratni direktor Atletskega kluba Velenje). Pogoji v hotelu so bili obupni, ko sem prišel na stadion pa sem bil neverjetno sproščen. Že pri ogrevanju so me vsi nejeverno gledali, med njimi tudi afriški atleti. Tek je bil neverjeten, zadnjih 200 metrov je bilo sanjskih in nepozabnih.

V teku na 3000 metrov je poleg fizične priprave verjetno zelo pomembna tudi psihološka priprava. Kako ste se regenerirali in kdo je skrbel za vašo psihološko pripravo?

Najboljše rezultate sem dosegel, ko sem razmišljal s svojo glavo in se osredotočil na trening. Velikokrat razmišljam tudi o tem, kar bo delal po karieri. Včasih psihološko nisi čisto pri stvari in to se kaže v slabših rezultatih. Nato sem začel sodelovati s športnim psihologom v okviru Olimpijskega komiteja Slovenije. Menim, da je največ psihološke priprave v glavi. Vsi naši vrhunski športniki so brez psihologov dosegali vrhunske rezultate. Ko so imeli pomoč psihologa, se je običajno njihova krivulja rezultatov obrnila navzdol.

Slika 4: Boštjan Buč na zapreki na svetovnem prvenstvu 2004. (Vir: <https://www.olympic.si>)

Vašo kariero lahko razdelimo na obdobje s slovenskim trenerjem Tomislavom Popetrovom in obdobje s tujimi trenerji. V čem se je razlikoval način treninga?

Kot sem že omenil je bila največja razlika v fizičnem treningu in bazični pripravi. Sam sem tudi, ko sem že imel trenerko Baumannovo, velik del priprav opravil v Velenju pod nadzorom Tomislava Popetrova. Tomislav je trener, ki zelo dobro dela z mladimi in jih ustrezno usmeri. Kasneje pa tekmovalec dozori in išče nove izzive. Sam sem največje uspehe dosegal z nekakšno kombinacijo obojega.

5.5 KIKBOKS

Disciplina borilnega športa, ki združuje prvine boksa, taekwondoja, karateja, Muay thajja, kung fuja in ostalih borilnih veščin. Ročne udarce izvajamo kot pri boksu, nožne tehnike pa so povzete iz ostalih zgoraj omenjenih borilnih veščin.¹⁴

Kikboks v samem prevodu pomeni: kik – udarec z nogo in boks – udarec z roko. Na svetu je nešteto borilnih športov in vsi imajo enak cilj, z udarcem roke in noge zadeti nasprotnika in dobiti točko.¹⁵

Zaščitna oprema, ki jo uporabljamo pri kikboksu so čelada, rokavice, ščitniki za noge (nart in golenico), ščitnik za zobe, ščitnik za genitalije in ščitnik za prsa pri ženskah.

V sklopu združenja WAKO (World Association of Kickboxing Organisations), v katerem deluje tudi Kickboxing zveza Slovenije, poznamo naslednje discipline kikboksa.

Najbolj razširjen je semi-contact (pol kontakt), oziroma po novem point-fighting. To je tehnika borbe, ki se izvaja na tatami blazinah velikosti 6 krat 6 do 8 krat 8 metrov. Način borbe je prvi čisti udarec katerega koli tekmovalca v dovoljeni del telesa nasprotnika z roko ali nogo, vendar udarec ne sme biti premočan in mora biti kontroliran.¹⁶

Naslednji način borilne tehnike je tako imenovani light-contact (lahki kontakt). Pri tem načinu borbe morajo biti udarci kot pri point fightingu kontrolirani in ne močni. Sama borba poteka brez prekinitev, razen če je bila med borbo uporabljena nepravilna ali prepovedana tehnika, tedaj glavni sodnik, ki je na borišču, prekine borbo. Pri tej tehniki borbe glavni sodnik ne dodeljuje točk, ampak samo vodi borbo in po potrebi kaznuje tekmovalca zaradi nepravilne tehnike ali prestopov. Vsak tekmovalec lahko dobi opomin za nepravilno tehniko ali prestop, minus točki ali izključitev. Borba traja po navadi tri runde (čas runde ni določen in jo določi organizator glede na okoliščine). Dovoljene tehnike so udarci z roko direktno polkrožno kot pri boksu, ter z roko z obratom v prednji del telesa nad pasom. Vsak udarec z roko je ena točka. Z nogo je udarec v telo ena točka v skoku dve, ter v glavo dve točki in v skoku tri točke.¹⁷

---

¹⁴ Internet: <https://www.preberite.si/kickboks>

¹⁵ Prav tam.

¹⁶ Prav tam.

¹⁷ Prav tam.

Najmlajša disciplina je kick-light. Ta tekmovalna disciplina je povsem enaka kot light-contact. Razlika so dovoljeni udarci po nogah od kolen pa do genitalij z zunanje strani in notranje. Niso dovoljeni po nogah od spredaj.¹⁸

Izvršni odbor Mednarodnega olimpijskega komiteja (MOK) je na seji novembra 2018 v Tokiu priznal WAKO in kikkoks kot olimpijski šport. S tem je bil postavljen temelj za možnost uvrstitve kikkoksa v program olimpijskih iger.

5.6 INTERVJU Z LUKOM KRELOM

Pred dobrim desetletjem ste bili učenec Osnovne šole Šalek. Kako se spominjate tega obdobja in kaj vam je v zvezi z našo šolo ostalo v najlepšem spominu?

Dobri odnosi z učitelji so bili zelo prijetni na tej šoli, upam da je kljub menjavi kadra še danes tako. Ko si hodil v osnovno šolo, ni bilo nobenih drugih skrbi. Edina skrb so bile ocene, ali boš naredil predmet ali ga ne boš, kako dobro ga boš naredil, da boš prišel v srednjo šolo ...

Kdo vas je navdušil za kikkoks in zakaj ravno ta šport? Verjetno ste v otroških letih poskusili še kaj drugega.

V otroških letih sem poskusil še marsikaj drugega, vendar mi je kikkoks najbolj ustrezal. Ne vem, zakaj, ampak ko sem prišel na trening sem rekel, da je to to. Najprej sem en mesec treniral poskusno, potem pa se je naprej izteklo tako, kot se je. V športu sem spoznal tudi odlične prijatelje, s katerimi smo še danes v stiku.

Kikkoks za razliko od ekipnih športov še ni olimpijska disciplina. Nam lahko na kratko pojasnite, zakaj?

Kikkoks je bil sprejet v Olimpijsko zvezo Slovenije, torej bo na olimpijskih igrah leta 2028 v Los Angelesu. Rečeno je bilo, da bo na olimpijskih igrah že leta 2024, ampak je vse skupaj še prehitro. Upamo na 2028, čeprav še ne vemo, katere kategorije in discipline bodo določili. Definitivno pa bo kikkoks leta 2028 na olimpijskih igrah.

V zadnjem obdobju ste dosegli kar nekaj odmevnih rezultatov. Kdo je vaš vzornik, kje imate največje konkurente in ali je olimpijska medalja (če bo disciplina uvrščena na OI) dosegljiva?

---

¹⁸ Internet: <https://www.preberite.si/kikkoks>.

Vzornik je zagotovo moj trener Peter Landeker. Veliko je tekmoval in dokazal, da se da z voljo in treningi doseči vse. Največji konkurenti so seveda v Evropi. Zaenkrat sem imel največje težave z nemškimi in ruskimi nasprotniki. Vendar ne glede na moč konkurence sem dokazal, da sem kljub vsemu lahko evropski prvak. Na olimpijske igre se uvrsti prvih osem na svetovni lestvici in ker sem prvi na lestvici, so realne možnosti, da lahko postanem olimpijski prvak.

Kako je s pridobivanjem sponzorskih sredstev? Osebnega sponzorja verjetno nimate. Tudi medijsko vaša disciplina ni tako zanimiva kot recimo atletika, rokomet, smučanje, ki imajo v Velenju bogato tradicijo.

Sponzorjev nimam, odkar tekmujem v taekwandoju in kikkoksu. Včasih ima kakšen trener »sponzorstvo« s strani kakšne zavarovalnice, ampak to verjetno zaradi znanstev. Drugače pa sponzorstva pri našem športu ni, ker je kikkoks premalo na televiziji, da bi s tem dosegli ustrezno promocijo.

Slika 5: Luka Krel v dresu slovenske reprezentance. (Vir: <https://www.metropolitan.si>)

Ali lahko na kratko predstavite vaš klub in trenerja? Koliko trenirate in kako usklajujete šport s šolo?

Ob mojem vstopu v klub (v 3. razredu) se je treniral samo taekwando in ni bilo kikkoksa. Uveljavil se je, ko sem bil v prvem, drugem letniku srednje šole. Zdaj v klubu otroci začnejo s taekwandom, predvsem da se naučijo discipline in tehnike. Ob tekmovalnem obdobju se jih vključi v kikkoks, predvsem zato ker bo postal olimpijski šport. Treniranje taekwandoja in kikkoksa se pretirano ne razlikuje, ker sta podobni disciplini. Če je možno, treniram štirikrat do petkrat na teden v klubu in dopoldan v fitnessu, tako da imam recimo dva treninga na dan in 10–12 treningov na teden. Ko je pavza, zmanjšam število treningov, da se lahko sprostim in družim s prijatelji. Trenutno sem absolvent na Fakulteti

za zdravstvo, zato je veliko lažje usklajevati treninge. Ko sem študiral v Ljubljani, pa je bilo kar težko. Večinoma sem v klubu treniral v petek in soboto, pa tudi med tednom, če sem imel čas. V Ljubljani sem sam delal na kondiciji in moči. V tem obdobju sem dosegal dobre rezultate in bil svetovni podprvak. Čeprav je potem prišlo do pandemije, je za razliko od skupinskih športov vseeno obstajala možnost treninga.

Slovenska reprezentanca v kimboksu se je z zadnjega evropskega prvenstva vrnila s kopico medalj. Koga bi poleg vas še izpostavili v naši reprezentanci?

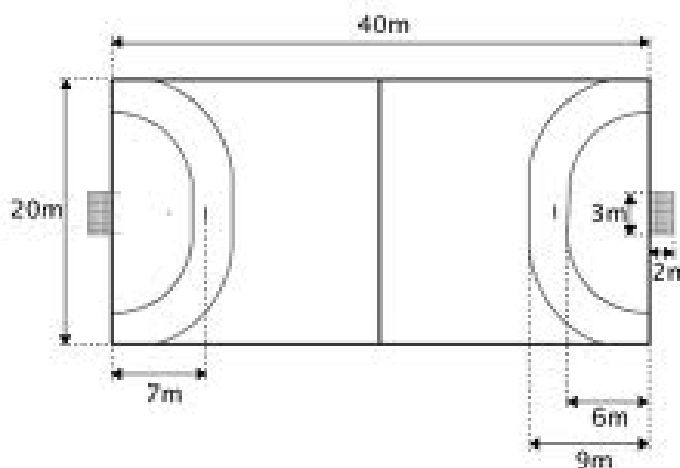
V slovenski reprezentanci smo vsi sposobni osvojiti prvo mesto. Odvisno je od dneva oziroma utrujenosti in treme. Glede na to, kar delamo na pripravah in treningih, imamo vsi enake pogoje. Veliko jih je bilo tik pred prvim mestom ali pa pred finali. Nihče ni izgubil za 10 točk. Razlika je bila mogoče točka ali dve, kar je odvisno od sreče in zadnje runde, pri kateri običajno loviš sapo. Tako da mislim, da lahko izpostavim kar vse tekmovalce.

Kimboks pogosto zamenjujemo s taekwandojem. Lahko nam, nepoznavalcem, na kratko razložite, v čem se disciplini razlikujeta?

Taekwando je korejska vojaška disciplina, kimboks pa je nastal kasneje kot šport in ni disciplina. Pri taekwandoju se učimo forme in borbe, v čemer se tekmuje, pri kimboksu so glasbene forme, »ples z orožjem«. Kimboks ima več disciplin, pri taekwandoju pa je samo ena, v kateri se boriš, in več kategorij. Pri kimboksu lahko v borbi delaš neomejeno število udarcev z rokami in nogami, pri taekwandoju pa je omejeno – na vsaka dva udarca z roko je potrebno udariti z nogo. Več tehnike z nogami je pri taekwandoju. Pri kimboksu je tatami manjši za približno dva metra. Pri kimboksu so dovoljeni krošjeji in aperkati, pri taekwandoju pa samo direktni oziroma polkrošjeji, ker so na daljši razdalji. Definitivno pa se pri taekwandoju ne smejo uporabljati krošjeji in aperkati.

5.7 ROKOMET

Igrišče je pravokotne oblike, dolgo 40 in široko 20 m. Sestavljeno je iz dveh enakih polj za igro in dveh vratarjevih prostorov.¹⁹

Slika 6: Rokometno igrišče z merami. (Vir: <https://sport-rodica.splet.arnes.si>)

Igralni čas je 2 x 30 minut, praviloma z 10-minutnim odmorom. Maksimalni čas odmora je 15 min. Podaljšek je del igralnega časa, ki se igra v primeru, ko je rezultat po izteku igralnega časa neodločen in mora biti znan zmagovalec. Traja 2 x 5 minut z 1–minutnim odmorom. Prične se po 5–minutnem premoru po izteku normalnega igralnega časa.²⁰

Ekipo praviloma sestavlja 12 igralcev (10 igralcev in 2 vratarja). Na igrišču je lahko naenkrat samo 6 igralcev in vratar. Ostali so rezervni igralci in sedijo na klopi za rezervne igralce. Vratarja lahko zamenja tudi eden od igralcev, kar je običajno ob številčni prednosti ali izključitvi igralca ekipe, ki je v napadu.²¹

Vratar je edini igralec, ki lahko igra v vratarjevem prostoru. Vratarjev prostor lahko zapusti in nadaljuje z igro v polju. Takrat veljajo zanj vsa pravila, ki veljajo tudi za ostale igralce v polju. Če zapusti vratarjev prostor z žogo, dosodi sodnik prosti met za nasprotno ekipo, če pa se z žogo vrača iz polja v vratarjev prostor, dosodi sodnik najstrožjo kazen.²²

---

¹⁹ Internet: <https://sport-rodica.splet.arnes.si/igre-z-zogo/rokomet>

²⁰ Prav tam.

²¹ Prav tam.

²² Prav tam.

Dovoljena je uporaba pesti rok, glave, trupa, stegna in kolena za lovljenje, zaustavljanje, metanje, potiskanje, udarjanje in boksanje žoge. Igralcem je dovoljeno, da se žoge dotaknejo z vsemi deli telesa, razen z nogo pod višino kolen. Ko igralec stoji na mestu, lahko žogo drži največ tri sekunde. Ne da bi žogo odbil od tal, lahko naredi največ tri korake. Žogo si lahko predaja iz roke v roko, ne sme pa si je metati iz roke v roko. Prepovedano je metanje za žogo, ki leži na tleh ali se po tleh kotali.²³

Zadetek je dosežen, ko cela žoga preide črto v vratih, če predhodno napadalci niso storili nobenega prekrška.

Prosti met se izvaja na mestu, kjer je bil storjen prekršek. Vsi nasprotni igralci morajo biti oddaljeni od izvajalca najmanj tri metre. Če so bila pravila kršena v kazenskem prostoru in je prosti met v korist ekipe, ki je v napadu, se izvaja prosti met z roba kazenskega prostora (devetmetrovka) v višini mesta, kjer je bil storjen prekršek. Tudi v tem primeru morajo biti vsi nasprotni igralci oddaljeni od izvajalca najmanj tri metre, izvajalec pa ne sme podati žoge v kazenski prostor.²⁴

Stranski met se dosodi, če je žoga s celim obsegom prešla vzdolžno črto ali če se je igralec moštva v obrambi zadnji dotaknil žoge in je nato prešla prečno črto. Izvajalec stranskega meta mora stati z enim stopalom na vzdolžni črti, dokler žoga ne zapusti njegove roke. Nasprotnik mora biti oddaljen najmanj 3 metre od izvajalca stranskega meta.²⁵

Najstrožja kazen (sedemmetrovka) se dosodi: zaradi nepravilnega oviranja napadalca v jasni situaciji za doseg zadetka po vsem igrišču; kadar se vratar z žogo vrne v vratarjev prostor; zaradi vstopanja obrambnega igralca v vratarjev prostor z namero pridobiti si prednost pred napadalcem, ki je v jasni situaciji za doseg zadetka; zaradi namernega vračanja žoge lastnemu vratarju v vratarjev prostor.²⁶

Kazenski strel se izvaja kot neposreden strel proti vratom v času treh sekund po sodnikovem znaku s piščalko. Izvajalec se postavi pred črto, ki označuje mesto izvajanja sedemmetrovke, z nogo se v času izvedbe ne sme dotakniti ali prekoračiti črte, pred katero stoji. V času izvajanja najstrožje kazni ne sme biti v kazenskem prostoru, razen izvajalca, noben drug igralec. Igralci nasprotne ekipe morajo biti oddaljeni od izvajalca najmanj tri metre.²⁷

---

²³ Internet: <https://sport-rodica.splet.arnes.si/igre-z-zogo/rokomet>

²⁴ Prav tam.

²⁵ Prav tam.

²⁶ Prav tam.

²⁷ Prav tam.

Pri rokometu se lahko igralci zaradi prekrškov ali nešportnega obnašanja kaznujejo z naslednjimi kaznimi: opomin (rumeni karton), izključitev za dve minuti, diskvalifikacijo in izključitvijo do konca tekme. Igralec je lahko na eni tekmi izključen za dve minuti največ trikrat. Po tretji izključitvi je igralec diskvalificiran in mora zapustiti igrišče in klop za rezervne igralce.²⁸

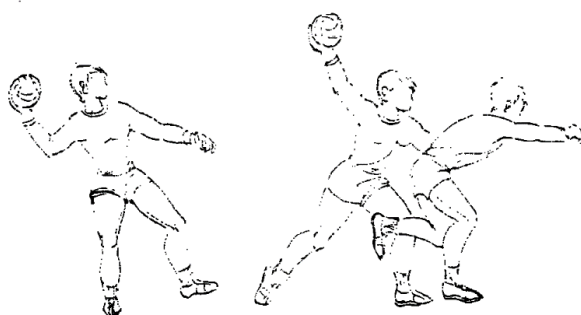
Trener lahko v času tekme vzame dve minuti odmora in sicer na način, da na zapisnikarsko mizo položi zeleni karton. Tekme v rokometu sodita dva sodnika, ki se z igralci gibljeta po celem igrišču.²⁹

OSNOVNI ELEMENTI:

LOVLJENJE IN PODOJANJE ŽOGE (komolčna podaja, podaja z dolgim zamahom iznad glave, podaja iz naleta, podaja z obema rokama in podaja od tal, **STREL NA GOL** (strel z dolgim zamahom iznad glave s tal, strel v skoku, strel s padcem), **ODKRIVANJE, VARANJE, PREIGRAVANJE.**

Slika 7: Lovljenje žoge. (Vir: <https://sport-rodica.splet.arnes.si>)

Slika 8: Strel z dolgim zamahom. (Vir: <https://sport-rodica.splet.arnes.si>)

---

²⁸ Internet: <https://sport-rodica.splet.arnes.si/igre-z-zogo/rokomet>

²⁹ Prav tam.

Slika 9: Strel v skoku. (Vir: <https://sport-rodica.splet.arnes.si>)

5.8 INTERVJUJI Z ROKOMETAŠI

Kdo vas je navdušil za igranje rokometu? Verjetno ste začeli na kakšnem od velenjskih igrišč. Tudi žoga sprva ni bila rokometna, ekipa pa zbrana s fanti iz ulice, istega bloka.

Jure: Za rokomet me je navdušil starejši brat Luka. Moj prvi stik z rokometom pravzaprav ni bil povezan z žogo. Neko poletje so se začele rokometne priprave, ki so na začetku brez žoge. Lukovega trenerja sem vprašal, če lahko pridem na te priprave. Takrat sem prvič tekel okoli jezera s starejšimi fanti in na ta način se je vse skupaj začelo.

Slika 10: Jure (četrti z leve) in Luka Dobelšek (prvi z desne) v dresu RK Gorenje. (Vir: Muzej Velenje)

Luka: Mene so učitelji Osnovne šole Šalek usmerili v rokomet. V prvem razredu sem pod vodstvom gospoda Rizmana začel trenirati košarko. Nato ga je zamenjal gospod Toni Lipuš, ki je moje starše povabil na razgovor. Rekel jim je, da bi bilo škoda, da bi zaključil s športom, saj se je košarka na šoli končala in da je v Šaleški dolini perspektiva v rokometu. Poleg gospoda Lipuša je bil v projekt vključen tudi Miro Požun, ki je imel tudi nekakšno športno šolo. Njegov sistem je izgledal tako, da je skozi športno šolo iskal fante, ki jih je kasneje pripeljal v RK Gorenje. Jaz sem začel v omenjeni športni šoli in kmalu za tem sem začel v klubu tudi redno trenirati. Tako se je začela tudi moja športna pot.

Mario: Za rokomet me je navdušil predvsem gospod Kavtičnik, ki je bil v času mojega šolanja na Osnovni šoli Šalek tudi ravnatelj. Nekega dne je pristopil v naš razred in vprašal, če je kdo v razredu levičar in ko sem dvignil roko, me je vprašal, če bi se želel preizkusiti v rokometu. Tako sem tudi odšel na prvi šolski trening s starejšimi fanti, kaj kmalu pa sem se pridružil treningom mlajših selekcij RK Gorenje. V moji starostni kategoriji v klubu ni bilo ekipe, zato sem treniral s fanti, tudi štiri leta starejšimi od mene. V tem času se je njegov sin Vid že dokazal kot eden izmed najboljših igralcev v Sloveniji in seveda navduševal tudi nas mlade, ki smo videli priložnost, da tudi sami kdaj dosežemo Vidov nivo.

Matevž: Navdušil me je oče, ki je igral rokomet, bil je vratar. Že od nekdaj sem želel biti vratar. Čeprav so običajno na gol dajali debelejšje fante. V našem bloku, na naslovu Šalek 86 smo bili celo štirje vratarji. Nekako smo se nabrali na ulici, igrali smo rokomet, nogomet, igrali smo celo gunitvist. Ulica je bila naše igrišče, poleti smo bili zunaj do teme. Žoga nam je bila sveta.

Rok: Oba starša sta bila rokometaša, tako da je verjetno rokomet v genih. Oče je tudi po svoji karieri, oziroma ko sem sam bil mlajši, deloval v RK Gorenje v mlajših selekcijah in me s sabo peljal na kakšen trening. Tam sem gledal starejše igralce in se zabaval. V tistem času, ko sem živel v Šaleku, ni bilo igrišč blizu, tako da smo s prijatelji improvizirali gole in podobno, ter se žogali kar pred blokom.

Kako se spominjate vaših začetkov na OŠ Šalek? V šolski kroniki smo zasledili, da ste bili že kot osnovnošolci zelo uspešni rokometaši (brata Dobelšek, Matevž Skok). Naša šola je imela dve rokometni ekipi, ki sta bili najboljši med vsemi velenjskimi šolami. Kdo je bil vaš takratni učitelj športa?

Jure: Medšolski in medobčinski turnirji so bili vedno super zadeva, sploh če si na koncu zmagal. Boj pa je isto tekmovalen, podobno kot na višjih nivojih, ko si v klubu. Zato se ti, ko si mlajši, zdi, da je to največ, kar lahko dosežeš, čeprav je bilo kar nekaj treme, ampak je bilo res super. Zagotovo pa je tudi nova telovadnica prinesla še več motivacije vsem nam.

Luka: Moja generacija (letnik 1983) je bila prva generacija, ki je bila od prvega do osmega razreda na tej šoli. Kot sem že rekel, je gospod Lipuš moje starše usmeril oziroma

so kasneje oni mene usmerili v roket. Če tega sestanka ne bi bilo, bi se lahko moja športna pot končala drugače, saj roketista nisem odkril sam, ampak sem vanj bil usmerjen.

Mario: Celotno šolanje v Osnovni šoli Šalek mi je ostalo v prelepem spominu. Bil sem v športnem razredu, ki je imel športno vzgojo vsak dan, zato smo se po šolski telovadnici potikali tudi po koncu šole, se lovili in preživljali prosti čas v povezavi s športom. Moj športni učitelj na začetku je bil gospod Lipuš, kasneje pa danes žal že pokojni Stane Škoberne, ki je imel z menoj zelo dober odnos in me je še bolj navdušil za roket.

Matevž: Gospod Lipuš in gospod Škoberne sta bila moja športna učitelja. Fantje iz Šaleka smo bili zelo dobri in zagnani. Imam zelo lepe spomine. Osnovna šola Šalek je bila zelo športna šola. Sam sem se preizkusil tudi v odbojki, košarki, atletiki. Največ pa je odvisno od učiteljev. Učitelji lahko s svojim zgledom in šola z opremo pripomorejo k razvoju športa. Imeli smo celo trampolin, zunanje igrišče, druge rekvizite.

Rok: Sam se bolj slabo spominjam, saj sem v četrtem razredu menjal šolo zaradi selitve v drug del mesta Velenje. Moj takratni učitelj je bil Toni Lipuš in mislim, da smo bili kar uspešni v roketu do četrtega razreda. Rezultatov se žal ne spomnim. Spominjam se le uspehov z OŠ Mihe Pintarja Toleda, ko smo premagovali tudi Osnovno šolo Šalek.

Vsak pravi Velenjčan je povezan tudi z roketnim klubom Gorenje. Velenjske ose, kot jih popularno imenujejo, so najboljši velenjski športni kolektiv in so poleg Celja Pivovarne Laško najbolj prepoznaven slovenski roketni klub. Delo z mladimi je verjetno najbolj zaznamoval Miro Požun, kasneje so mu sledili še drugi trenerji med njimi Borut Plaskan, Branko Tamše in zdajšnji trener Zoran Jovičić. Zakaj menite, da se je velenjska roketna šola tako uveljavila v Sloveniji in izven?

Jure: Zoran Jovičić in Branko Tamše nista bila dolgo moja trenerja. Največji vpliv je imel Miro Požun. Imel je neko roketno avtoriteto v naši regiji, selekcijah. Ne vem na kakšen način pa se je roket razvil. Roket je dokaj vzdržan, sploh na finančnem področju. Tista leta, ko so vanj veliko finančno vlagali, smo bili za Evropo konkurenčni, zdaj pa se spet oddaljujemo, ker je skoraj v vsaki državi roket na takšnem nivoju kot pri nas ali pa celo na višjem. Zagotovo pa je pri nas imel gospod Jože Kavtčnik posluh za šport.

Luka: Mislim, da je Gorenje vlagalo dovolj denarja v roket. Tudi garderoba v Gorenju je vsakega novinca toplo sprejela in vsak se je dobro počutil v tem okolju in mislim, da v skupinskem športu pomeni veliko, če se igralci med seboj razumejo. V Velenju je bilo vedno tako in tudi rezultati so bili temu primerni. Čeprav ekipa po imenu ni tako izstopala, smo bili kot kolektiv zelo složni in smo na podlagi tega dosegali odlične rezultate. Omenil bi še pokojnega Staneta Škoberneta, ki je bil učitelj športa na Osnovni šoli Šalek in dolga leta naš kondicijski trener ter trener za fizično pripravo v klubu. Ob nedeljah smo imeli tudi gimnastiko na veliki prožni ponjavi. Menil je, da ta ponjava veliko prinese za

orientacijo v prostoru. Lahko smo delali prevale, premete in smo del gimnastike imeli kot podporo za rokomet, da smo se nato lažje znašli v prostoru.

Mario: Mislim, da je v Velenju rokomet šport številka 1, vedno je bil in verjamem da bo to tudi ostal. Delo z mladimi je res na nivoju, klub ponuja odlične pogoje za trening in tekmovanja, veliko fantov iz velenjske rokometne šole se je tudi prebilo na evropski zemljevid in to tudi privablja mlade na treninge. Upam da se bo v prihodnosti še več otrok odločilo za rokomet, ker je odličen šport. Tudi trenerji, ki so delovali in še delujejo v velenjskem klubu, so odlični z veliko znanja ki ga z veseljem predajajo otrokom. V mojem primeru je bil to Branko Tamše in v mlajših kategorijah tudi Tomaž Juršič in obema sem hvaležen, da sta v meni prepoznala potencial in da sta verjela v mene.

Matevž: Miro Požun je bil moj trener kariere. Deloval je na pedagoški način. Ni bilo kričanja, pritiskov. Dajal nam je voljo, energijo za delo. Uredil je vse v zvezi s šolo, uredil nam je izostajanje od pouka. Bil je kot naš drugi oče. Na koncu je s Celjem dosegel evropski naslov, kar je danes praktično nemogoče. Velenje je vedno dobro delalo z mlajšimi igralci. Danes klubi veliko kupujejo. Tudi sponzor je veliko pripomogel k našim uspehom.

Slika 11: Matevž Skok po uspešni obrambi v dresu RK Gorenje. (Vir: www.siol.net)

Rok: Mene je začel trenirati Branko Tamše, kasneje je najmlajše selekcije prevzel Aleš Dolinšek. Imeli smo kar nekaj dobrih uspehov, na žalost smo bili malo prekratki za naslov državnega prvaka v moji starostni kategoriji. Mislim, da se je velenjska rokometna šola uveljavila predvsem zaradi dobrega dela trenerjev z mlajšimi. Razvoj igralca in razumevanje igre sta najbolj pomembna dejavnika za napredovanje.

Ali nam lahko na kratko predstavite vašo športno pot. S čim ste se ob športu še ukvarjali in kakšno izobrazbo ste pridobili? Kateri klub in zakaj bi izpostavili kot vrhunec vaše kariere?

Jure: V četrtem ali petem razredu sem začel trenirati roket. V RK Gorenje sem igral do leta 2007 in nato v Kopru do leta 2013. Potem sem v prehodnem obdobju pol leta igral v RD Slovan, ker takrat nisem našel kluba, razmere v rokometu so bile takrat finančno slabe, vse se je pobiralo po recesiji. Športno pot sem zaključil pri tridesetih letih. To je klubska pot, vmes sem igral tudi za slovensko reprezentanco. Kar pa se tiče šolanja sem najprej zaključil osnovno šolo Šalek Velenje, nato splošno gimnazijo, prav tako v Velenju. Po končani srednji šoli sem šel izredno študirat pravo v Ljubljano. Imeli smo dogovor, da sem lahko ob ponedeljkih in torkih na Slovanu treniral. Vmes sem igral tudi za Gorenje, a manj kot pol leta. Fakultete nato nisem končal, a se ne vidim v pravu. Vrhunec kariere pa je zagotovo prva osvojitve pokala z Gorenjem v Škofji Loki. Zanimivo je, da sem v tekmovalnem smislu kasneje zagotovo dosegel več, ampak se mi je ta osvojitve pokala najbolj vtisnila v spomin. Mogoče zato, ker sem bil mlad in ker so v tistem času v Sloveniji delovali štiri močni klubi (Gorenje, Celje, Gold Club in Prule).

Luka: Ko sem bil star 15 let, sem začel s člani trenirati enkrat na teden, ob četrkih pod vodstvom trenerja Toneta Tislja. Na moj šestnajsti rojstni dan pa sem dobil klic, v katerem me je trener Miro Požun poklical in rekel, če bi zvečer igral tekmo s Celjem v Golovcu. Potem sem bil do leta 2006 v Velenju, nato dve leti v Nemčiji, dve leti na Poljskem in nato sem se vrnil v Velenje. Po treh letih pa sem odšel še za eno leto v Celje in športno kariero zaključil pri petintridesetih letih. Vrhunec je zagotovo osvojen naslov državnih prvakov z ekipo Wisła Płock. Tudi Celje je na nek način vrhunec, ampak glede na to, da smo z Wisło premagali Kielce, kar je bilo takrat težje dosegljivo kot pa državno prvenstvo ter pokal s Celjem. Tudi navdušenje v mestu, med navijači je bilo najboljše.

Mario: Moja profesionalna športna pot se je začela v Velenju, kjer kot mladinec še nisem dobil veliko priložnosti, zato sem po končani Srednji turistični šoli odšel na posojilo v Maribor, kjer sem naredil največji preskok v karieri. Tam sem igral v prvi slovenski ligi in evropskem pokalu, kar je bilo za mladega igralca kot sem bil jaz v tem trenutku ključnega pomena. Pridobil sem samozavest, da zmorem, in prepotrebno minutažo na najvišjem nivoju, ki me je dvignila na višji nivo. Nato sem prišel nazaj v Velenje, kjer sem odigral tri sezone, eno tudi v elitni ligi prvakov, kjer smo odigrali odlično in se tudi uvrstili v 1/8 finala, kjer smo morali priznati premoč slovitemu Paris Saint-Germainu. V drugi sezoni smo prišli na Final 4 lige EHF, kar si prav tako štejem tudi v čast in ponos. Po treh letih pa je sledil največji prestop v moji karieri k madžarskemu Picku iz Szegeda, kjer sem že sedem let in ostajam še naslednji dve sezoni. Sedaj igram na najvišjem svetovnem nivoju in vesel sem, da se pri tem uspešen. S Pickom sem v teh letih trikrat postal državni prvak ter enkrat osvojil pokalni naslov, kar je ob klubu kot je Veszprem, ki velja za rokometnega velikana, ogromen uspeh.

Matevž: Začel sem v Velenju, nato sem štiri leta igral v Celju, kasneje sem bil eno leto v Nemčiji. Nato sem se preselil v Zagreb, kasneje pa še v Lizbono. Po nekaj letih sem se vrnil nazaj v Slovenijo. Vrnitve nikoli nisem obžaloval, zdaj lahko več časa preživim z

družino. Prišel je čas, da jim jaz nekaj vrnem. Ko greš v tujino, greš s trebuhom za kruhom. Ko se vračaš domov, denar ni več najpomembnejši.

Rok: Od 1. do 4. razreda osnovne šole sem treniral rokomet in nogomet. Ker so se začeli treningi prekrivati, sem se moral odločiti za en šport in to je bil rokomet. V 4. razredu so me starši prvič vpisali v RK Gorenje, kjer sem nastopal za vse starostne kategorije. Pri 16. letih me je prvič v člansko ekipo poklical Branko Tamše, kjer sem vpisal prve nastope v slovenski ligi in ligi prvakov. Prvi gol v LP sem zatresel proti poljski ekipi Kielce. Ker je bila takrat prevelika konkurenca na moji poziciji, sem odšel na posojilo v Slovenj Gradec, kjer sem igral dve leti in pol. Po uspešnih igrah sem se vrnil v domači klub, kjer sem igral tri leta. Po poteku pogodbe sem podpisal naslednjo pogodbo v RK Celje, kjer sem igral samo eno sezono. Po plačilu odškodnine sem se preselil v francoski Nantes, kjer igram trenutno četrto sezono. V času med igranjem rokometu sem zaključil splošno gimnazijo (športni oddelek) in kasneje pridobil izobrazbo univerzitetnega inženirja energetike univerze v Mariboru. Kot vrhunec kariere bi izpostavil trenutni klub, saj igramo na najvišjem možnem nivoju. Igramo v francoskem prvenstvu, kjer je vsaka tekma težka in pa ligo prvakov.

Vsak športnik sanja o tem, da bi nekoč zaigral tudi za svojo državo – Slovenijo. Ali ste tudi sami nastopali za Slovenijo in kateri dosežek v majici z državnim grbom vam pomeni največ?

Jure: Za slovensko reprezentanco sem igral od enaindvajsetega do tridesetega leta. Največji dosežek v reprezentanci je 4. mesto na svetovnem prvenstvu.

Luka: Reprezentančno imam sicer devet nastopov, ampak sem bil bolj slabo zraven. S kadeti pa smo bili drugi na evropskem prvenstvu in z mladinci tretji na svetovnem prvenstvu v Braziliji. Bil sem na evropskem prvenstvu med mlajšimi, ampak sem bil samo del ekipe za treninge, podobno kot v Sloveniji za člane. Potem pa so se začele poškodbe, konkurenca ...

Mario: Ni odgovarjal.

Matevž: Največ mi pomeni svetovno prvenstvo v Franciji, kjer smo bili tretji. Ko smo se vrnil v Slovenijo sem dobil drugega otroka. Zame je bilo zelo čustveno. Potem pa izpostavil še šesto mesto na olimpijskih igrah v Rio de Janeiru. Zame so olimpijske igre res neverjetna izkušnja.

Rok: Trenutno sem reprezentant Slovenije, v pričakovanju svetovnega prvenstva 2023. Najboljši dosežek je četrto mesto na evropskem prvenstvu leta 2020 na Švedskem.

Glede na to da igrate v tujini (Mario Šoštarič, Rok Ovniček), se je vaš življenjski stil zagotovo spremenil. Ali lahko na kratko opišete razliko med igranjem v tujini in v Sloveniji? Organiziranost klubov in finančni pogoji se zagotovo razlikujejo ...

Luka: Jaz sem bil v zelo organiziranih klubih in nisem imel težav. V tujini pa ni tako enostavno kot si marsikdo misli. Ni postlano z rožicami, potrebno se je še dodatno boriti in dokazovati. Jaz sem se takoj vklopil v ekipo. V Nemčiji sem imel v pogodbi napisano, da se moram v dveh mesecih naučiti jezik, na Poljskem jezik ni bil problem. V Nemčiji se moraš v ekipi obvezno pogovarjati v nemščini. Če te trener sliši govoriti kakršenkoli drug jezik, plačaš kazen. Na Poljskem ni bilo rečeno, da se jezika moram naučiti, ampak ko si že nekaj časa v tujini, veš, da je prišel čas, da pokažeš neko spoštovanje do države in jezika. Nisem imel nobenih težav, naučil sem se poljsko in lepo so me sprejeli. Žena je celo rodila na Poljskem, tako da je sin Liam »Poljak«. Klub je poskrbel, da sva imela najboljše zdravniške preglede in zdravnike in da ni bilo nobenih težav. Imel pa sem srečo, da sem bil v organiziranih klubih, kjer vedo, koliko ti pomeni družina in ne samo treningi, celotno življenje in prosti čas. V klubu tudi poskrbijo, da se čim boljše počutiš, saj po drugi strani prispevaš čim več k ekipi in klubu.

Jure: Sam v tujini nisem igral, tako, da teh izkušenj nimam. Organizacija je včasih lahko hecna. Jaz sem doživel še drugo stran, ko sem bil pol leta na Slovanu. Prej sem bil v Kopru in Velenju, ki sta za naše razmere zelo dobro organizirana kluba npr. večerje po tekmah, avtobus, ki se ti zdi samoumeven. Na Slovanu pa smo izbirali kdo bo vozil, za sendviče, včasih nismo vedeli ali trening bo, saj pol ekipe na treningu manjka ipd. Bila je zelo zanimiva izkušnja, ker prej sploh ne pomisliš na določene zadeve, ker se ti zdijo samoumevne.

Mario: Igranje v tujini se zagotovo razlikuje od igranja v Sloveniji. Nivo je višji, pogoji za treninge in napredovanje so fenomenalni, vsako sezono igramo tudi v elitni ligi prvakov in pričakovanja kluba so vedno postati prvak Evrope, ker te kot športnika sili k napredku in dokazovanju. Seveda je tudi finančni vložek neprimerljiv s slovenskim, vložki so ogromni, kar v Sloveniji na žalost niso, upam da se to popravi tudi v Sloveniji.

Slika 12: Mario Šoštaric v dresu Pick Szegeda. (Vir: <https://www.handball-base.com>)

Matevž: V domačem klubu si domačin in nate gledajo drugače. V tujini pa si gladiator, ki je vseskozi pod drobnogledom. Spremljajo te na vsakem koraku, vse je bolj stresno, naporno. S tega vidika je cena in delo, ki ga pričakujejo, v tujini večja. Pritiski so večji. V Nemčiji sem žal izbral napačen (slabši) klub, zato tega pritiska (jezik) nisem čutil. Na Portugalskem s komunikacijo ni bilo težav, saj smo lahko govorili tudi angleško. Naučil sem se osnov portugalskega jezika.

Rok: Seveda je največja razlika v organiziranosti kluba in finančnih pogojih. V Sloveniji so večinoma problemi pri zamujanju plač, tega v tujini nisem nikoli izkusil. Kar se tiče organiziranosti je velika razlika. Sam igram v klubu, kjer imamo povprečno v dvorani na vsaki tekmi nekaj več kot 5000 ljudi, to se v Sloveniji zgodi zelo zelo redko. Zaposleni v klubu poskrbijo za vse, kar igralci potrebujemo, da se nam igralcem ni potrebno ukvarjati s tem in imamo v glavi samo rokomet.

Kaj vam je rokomet dal in zakaj bi ga priporočili tudi mlajšim? Ali ste tudi v vaši družini (brata Dobelšek, Matevž Skok) koga od potomcev navdušili za ta lepi šport?

Jure: Rokomet bi zagotovo priporočil mlajšim. V bistvu te vsi ekipni športi naučijo sodelovanja, reda, discipline, te utrdijo tako psihično kot fizično. Spomini so super, ampak je čisto vsak šport super. Najhuje je, ko športniki hodijo igrat za sendviče, ker pač morajo zaslužiti. Če lahko imaš službo in si kariero gradiš poleg športa, je to super. Če pa si profesionallec, ampak to v finančnem smislu nisi, je to brez veze. Zaenkrat je sin pri nogometu, prej je poskušal z judom. Star je šele 8 let, v teh letih pa so bolj ali manj vsi nogometaši.

Luka: jaz imam tri otroke in sem se zavestno odločil, da jih bom podpiral pri vsakem športu, za katerega se bodo odločili. Želim si, da so v športu, siliti v to pa jih ne morem. Starejša dva sta si izbrala nogomet in ju bom podpiral, kolikor bo to potrebno. Jaz sem za to, da so fantje oziroma otroci v športu in se naučijo reda in discipline. V glavi morajo imeti, kdaj ima trening, kaj potrebuje za trening, da česa ne pozabi, kdaj ima tekmo itd. In to je super. Še vedno pa težim k temu, da v šoli delajo, kolikor je treba. Sam sem poskusil vse to in mislim, da ni veliko takšnih, ki bi profesionalno športno pot izkusili na lastni koži in na vsak način želeli, da so njihovi otroci v profesionalnem športu. Vsak si bo želel, da so v športu oziroma, da ima neko postransko dejavnost poleg šole ampak se vsi zavedamo, da je profesionalizem neke vrste »gladiatorstvo«. Če bodo moji otroci prišli tako daleč, da bodo lahko profesionalci, zagotovo ne bom rekel ne, ampak nekje v sebi pa si tega ne želim.

Mario: Imam dva otroke in oba sta zelo navdušena nad rokometom in z veseljem spremljata vsako tekmo, ki jo igram.

Matevž: Moj starejši sin Val je v košarki. Mlajši sin je vsestranski, trenutno je v taekwondoju. Menim, da siliti otroka v šport ni dobro. Šport je velik posel. Mislim, da starši dajejo velik pritisk na otroke, v smislu zaslužka. Veliko staršev otroke vozi na tenis,

ker menijo, da bo zaslužil Osnove ti lahko da gimnastika, atletika in podobno. Potrebno delati sistematično. Npr. si levičar, morda bi se preizkusil v rokometu. V Velenju imamo veliko izbire, plavanje, atletika, rokomet, tudi plezanje.

Rok: Rokomet mi je dal predvsem vztrajnost, nepopustljivost, tekmovalnost, spoznal veliko igralcev, prijateljev in kultur. Mlajšim bi ga priporočil ravno zaradi zgoraj naštetih razlogov in pa zato, da ne izgublja časa na družbenih omrežjih in igricah.

Kako gledate na trenutno stanje v slovenskem rokometu? Ali priznane rokometne šole (celjska, velenjska) še lahko konkurirajo največjim?

Jure: Z lahkoto lahko konkurira. Drugačna situacija je v klubih finančno. V vsaki generaciji ne moreš imeti tri do pet svetovnih igralcev ali pa samo z domačimi graditi kluba. Mladi tujci prihajajo v slovenske klube v bistvu kot na odskočno desko za naprej.

Luka: Vidi se, da igralci iz Velenja in Celja odhajajo v svetovne klube. Problem je te igralce zadržati, zato je težko s slovenskimi klubi ustvarjati uspehe na klubski ravni. Vsak igralec, ki se pokaže, bo odšel v klub, kjer je več denarja. Če bi ti igralci ostali oziroma bi jih zadržali, bi rezultati zagotovo bili boljši.

Mario: Trenutno stanje v rokometu v Sloveniji ni idealno, kljub temu pa se vsako leto najde kak nov igralec, ki odide v tujino, kar je pohvalno za slovenski rokomet in klube, ki delajo z mladimi. Dokler ne bo večjega finančnega vložka, pa uspehi klubov v evropskih okvirjih niso realni.

Matevž: Šport ti daje disciplino, ki jo lahko uporabiš v življenju. Vse to lahko prenesemo v vsakdanje življenje. Profesionalni športniki smo delovni ljudje, ki imamo zelo organiziran urnik. Ko končaš kariero, je to za marsikoga šok, vseeno pa se lahko vključimo v nek kolektiv, družbo in potem normalno delamo.

Rok: Stanje v slovenskem rokometu se malo pobira, ampak nikoli več ne bo tako, kot je bilo včasih. Čeprav se dobro dela z mladimi, mislim, da je prevelika razlika med slovenskimi in tujimi klubi. Včasih je bilo veliko okrepitev iz tujine, saj so si klubi lahko to privoščili, bili s tem tudi konkurenčni v Evropi. Tega sedaj ni več. Tu in tam se zgodi kakšno presenečenje, zmaga proti boljšemu evropskemu klubu, ampak realnost je taka, da bo to zmeraj manj verjetno, razen če bo slovenski šport dobil kakšno finančno vzpodbudo od države ali drugih sponzorjev. Seveda bodo vedno igralske izjeme, ki izstopajo po kvaliteti in bodo odšli v večje klube.

Slika 13: Rok Ovniček v dresu HBC Nantesa. (Vir: <https://www.lnh.fr/jouers/rok-ovnicek>)

Kdo od velenjskih rokometashev je bil vaš vzor in kako bi izgledala idealna ekipa RK Gorenje?

Jure: Vzor mi je bil Sebastijan Sovič. Za levo krilo bi izbral sebe, levi zunanji igralec Sergej Rutenka, za srednjega zunanjega bi izbral Luko, desni zunanji Boštjan Kavaš, desno krilo Vedran Zrnić, krožni napadalec Žiga Mlakar in vratar Matevž Skok. Delovali bi pod vodstvom trenerja Ivice Obrvana.

Luka: Vzor mi je bil Borut Plaskan. Za levo krilo bi izbral Jureta, levi zunanji igralec Sergej Rutenka, za srednjega zunanjega bi izbral Boruta Plaskana, desni zunanji Boštjan Kavaš, desno krilo Vedran Zrnić, krožni napadalec Marko Oštir in vratar Beno Lapajne. Delovali bi pod vodstvom trenerja Ivice Obrvana.

Mario: Idealna postava: vratar Benjamin Burić, levo krilo: Sebastijan Sovič, levi zunanji: Momir Ilić, srednji zunanji: Marko Bezjak, desni zunanji: Vid Kavtičnik, desno krilo: jaz, krožni napadalec: Matej Gaber in trener: Branko Tamše.

Matevž: Moj vzornik je bil Borut Plaskan, ki je deloval zelo zrelo, bil je vodja, znal je povzdigniti glas. Njegova beseda je imela težo. Levo krilo: Sebastijan Sovič, levi zunanji Sergej Rutenka, srednji zunanji Domen Tajnik (bratranec avtorice naloge), krožni napadalec: Alem Toskić, desni zunanji: Boštjan Kavaš, desno krilo: Ivan Čupić, vratar: jaz. Trener ekipe: Miro Požun, pomočnik Branko Tamše.

Rok: Ko sem bil mlajši mi je bil vzor Sebastijan Sovič. Mogoče tudi zato, ker je imel na dresu številko, kot jo imam jaz sedaj. Idealno ekipo bi izpustil, saj je v Velenju igralo zelo veliko številko kvalitetnih igralcev, ki so še sedaj na visokem nivoju.

S čim se po športni upokojitvi ukvarjate in kaj so vaši cilji za prihodnost? Ali morda razmišljate tudi o trenerskem delu v rokometu?

Jure: Jaz sem bolj kot ne v marketingu, delal sem agenciji AV studio tri ali štiri leta. Zdaj pa sem samostojni podjetnik, ukvarjam se s 3D vizualizacijo, izdelujem video produkcijo, foto produkcijo, v teh vodah sem se našel. Dve ali tri leta imam s. p. Za trenersko delo pa sem dobil ponudbo od Boruta Plaskana za pomočnika pri mladincih ali kadetih, se ne spomnim več. Ponudbo sem zavrnil, ker čas treningov raje porabim zase in zasebno življenje.

Luka: Jaz sem se v trenerstvu preizkusil. Pomagal sem Marku Oštirju pri kadetih, kasneje pri mladincih. Bila je vrhunska izkušnja, ampak je bilo premalo časa. Domov sem prišel ob petih ali šestih, se najedel in ob sedmih šel nazaj v Rdečo dvorano. Ko sem se vrnil domov, so moji trije otroci že spali in to je bil razlog da nisem zmogel več. Lepo je videti otroke, ki napredujejo in jim lahko nekaj daš, čeprav so to malenkosti, ki pa v igri pomenijo veliko. Izziv mi je bilo tudi usmeriti otroka iz ene pozicije v drugo in tudi navdušenje ob uspehu mi je pomenilo veliko. Ampak ko daš na tehtnico domače in družino, nič ne pretehta.

Mario: Zaenkrat še ne razmišljam o upokojitvi, seveda pa si želim ostati povezan z rokometom tudi po koncu moje kariere.

Matevž: Po pravici povedano, imam nekaj idej. Ko bo glava rekla stop oziroma telo ne bo več zdržalo, bom zaključil s kariero. Opcija je tudi trenerstvo. V zadnjih treh letih (posledica korone), me je navdušila peka. Vseskozi sem bil strasten kuhar. Začel sem peči kruh z drožmi, zadnja leta razmišljam o svoji pekarni. Doma so vsi navdušeni. Ko imaš zagon, željo, nič ni težko. Če imaš voljo in željo, pojdi v to smer. Odločitev mora biti tvoja, vedno moraš imeti pred sabo cilj.

Rok: Ni še čas za penzijo! Zaenkrat še nimam nobenih planov za prihodnost. Edini cilj je bil dobiti izobrazbo oziroma zaključiti fakulteto preden odidem v tujino.

Hvala za vaše sodelovanje in uspešno na vaši poti tudi v prihodnje, pa naj bo v športu ali izven njega!

NEKDANJI SLOVENSKI REPREZENTANT MARIO ŠOSTARIČ JE POTRDIL, DA BO V PRIHODNJE IGRAL ZA DOMOVINO SVOJIH STARŠEV, HRVAŠKO

Proti Sloveniji si želim zaigrati v zaključnem vikendu SVETOVNEGA PRVENSTVA

Težko bi rekli, da je odločitev Maria Šostarića o zamenjavi reprezentance zelo presenetljiva. Še težje, da je nerazumljiva. Roko na srce: danes 30-letni Velenčan, ki je dolgo potrpežljivo čakal najprej na Veselina Vujovića in za njim Ljuba Vranješa, v dresu s slovenskim grbom nikdar ni dočakal prave priložnosti. Kot eno najboljših desnih kril v Evropi je ostal v senci Blaža Janca in Gašperja Marguča, še dveh rokometashev najvišjega kakovostnega razreda. Ko je dobil klic Hrvaške, zato ni okleval. Uroš Zorman ga po prihodu na slovensko klop ni več mogel prepričati, da bi si premislil ...

GREGOR LIŠEC

● Začeti moramo z najbolj vročo temo: ste na seznamu igralcev s pravico nastopa na svetovnem prvenstvu 2023 za Hrvaško. Torej ste se odločili za prestop iz slovenske v hrvaško reprezentanco?

Da, drži, odločil sem se za zamenjavo reprezentance.

● Zakaj takšna odločitev? So v ozadju kakršnekoli zamere do kogarkoli?

V ozadju ni nobenih zamere do slovenske reprezentance, ki je želela, da še naprej igram za Slovenijo. A moja odločitev za prestop je osebne narave, kar sem zvezi tudi sporočil. In to so tudi sprejeli.

● Je bila ideja, da v prihodnje zastopate Hrvaško, vaša ali so do vas pristopili Hrvati? Kdaj je vse skupaj potekalo, kdaj ste sprejeli odločitev?

V začetku tega leta sem dobil klic hrvaške rokometne zveze in odločitev sem sprejel kmalu za tem. Želja po prestopu je bila obojestranska.

● Kako je odločitev sprejela okolica? Družina, nekdanji reprezentančni soigralci, prijatelji, znanci, javnost ...

Masliedo ne ve, ampak moji stari, brat in vsi moji sorodniki so rojeni oziroma živijo na Hrvaškem, od tod tudi povezava s Hrvaško. Ob novici, da se je pojavila možnost

za igranje v hrvaškem dresu, pa so bili prav vsi zelo ponosni in veseli za mene. Moram reči, da so tudi vsi prijatelji, soigralci in okolica sprejeli mojo odločitev zelo pozitivno.

● Kdaj pričakujete, da boste lahko zaigrali za Hrvaško? Pravila na papirju poznamo: da morajo miniti tri leta od zadnjega nastopa za Slovenijo – za vas je to bila tekma za bron na EP 2020 na Švedskem 25. januarja –, tri leta naj bi prebivali na Hrvaškem, osnovni pogoj je seveda hrvaško državljanstvo, kiga imate ...

Trenutno čakamo na odgovor IHF, kdaj lahko začnem igrati za Hrvaško, zato na to vprašanje v tem trenutku še težko odgovorim.

● Računate, da se bo to zgodilo že na januarskem svetovnem prvenstvu?

Želim si in upam na pozitiven odgovor iz IHF.

● Hrvaška in Slovenija bi se lahko na mundialu srečali šele v polfinalu, ki bo 27. januarja, ko boste vi precej verjetno že imeli pravico nastopa. Bi si želeli tega dvoboja, z vami na hrvaški strani, ali bi raje videli, da do njega ne pride?

Želim si polfinala ali finala proti Sloveniji, saj bi to pomenilo, da sta se obe reprezentanci odlično odrezali na prvenstvu.

● Vas je v sredo mogoče kaj skrbelo, da bi imeli Zlatorogu neprijeten sprejem, življe zaradi vaše odločitve?

To me nikakor ni skrbelo in Celjani so pokazali, da so odlični navijači. Moram povedati, da je tudi kar nekaj navijačev v sredo prišlo do mene in mi zaželelo vse najboljše v prihodnje.

● Lahko bi rekli, da ste se pred tem sprehodili do zmage nad Celjem. Je bila to demonstracija realnosti?

Mogoče rezultat kaže na to, a Celjani so se pokazali kot izjemno kakovosten nasprotnik. Niso se predajali, tudi po večjem zaostanku so se večkrat vrnili nazaj na 3, 4 gole razlike, zato smo morali tekmo vseh 60 minut odigrati zbrano. Mi v letošnji sezoni potrebujemo točke in s tem ciljem smo tudi pripravili v Slovenijo.

● Kriza pri vas v Szegedu je preteklost?

Mislim, da je tako, z zmagami smo tudi začeli igrati bolje. Malo manj je pritiska na naših plečih in zdaj upam, da zaključimo prvi del sezone pozitivno.

● Vaša prihodnost v Szegedu? Slišali smo, da so vam Slovencem v klubu rekli, da si lahko po sezoni počivate nove klube. Sledila je novica o slovesu trenerja Juana Carlosa Pastorja po koncu sezone. Kakšna je zdaj vaša situacija?

Ne vem, od kod ta informacija, ampak lahko vam zatrdim, da ni tako. Mene pogodba veže do leta 2025, kaj se bo zgodilo pozneje, pa ne vem.

● Vaše domače Gorenje Velenje je po zmagi nad trebanjskim Trimom v igri za državni naslov. Skupaj s Celjem in Trimom, ločljivih le točka razlike. Kdo je favorit, kdo bo prvak?

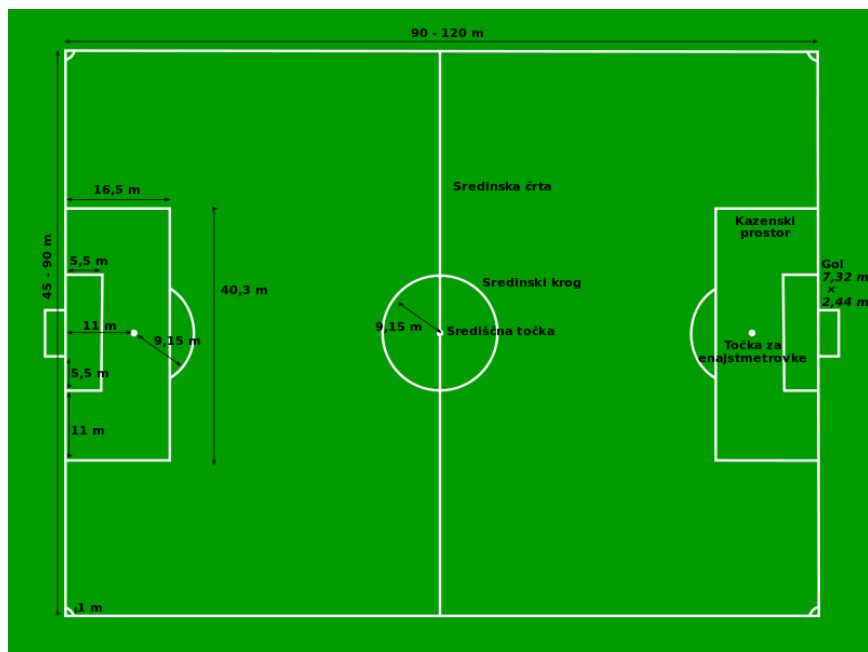
Prvenstvo v Sloveniji je mogoče zanimivo kot še nikoli, kar je odlično za promocijo rokometu pri nas. V sredo se je Velenje vrnilo v odprt boj za naslov in seveda jim najbolj privoščim naslov, kot vsako leto. Trenutno ne morem napovedati favorita, veliko bo odvisno od form ekip, tudi Trebanjci so z visoko zmago nad Celjem pokazali, da mislijo resno. Mislim, da bo letošnje prvenstvo napeto do zaključka sezone.

Slika 14: Odmeven intervju z Mario Šostarićem v Ekipi. (Vir: športni dnevnik Ekipa)

5.9 NOGOMET

Nogomet je igra, ki se igra na travnatem igrišču dimenzij: 100–120 m dolžine in 60–70 m širine. Površina je razdeljena na polovici. Na vsaki strani igrišča je gol, ki meri 7,32 x 2,44 metra. Žoga je okrogle oblike, premer žoge je 30 cm. Okoli gola je z belo črto zarisan 16 metrski prostor, v njem pa je narisana pika, ki je 11 metrov oddaljena od linije gola. Črte so še ob robu igrišča (meje igrišča) in na sredini igrišča. Vsa štiri oglišča igrišča so označena s četrtino krožnice s polmerom 90 centimetrov (iz tukaj se izvajajo koti). Okoli sredine igrišča je zarisan krog s polmerom 9 metrov.³⁰

Slika 15: Nogometno igrišče z merami. (Vir: <https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa>)

Glavna naloga je žogo spraviti v nasprotnikov gol oziroma zadeti.

Nogomet igrata dve moštvi z enajstimi igralci. Eden igralec je vratar, ki brani gol in mu je dovoljeno žogo prijeti z roko, vendar le v svojem 16 metrskem prostoru. Ostalih 10 igralcev lahko žogo kontrolira z nogami, glavo, prsmi le z rokami ne (izjema je izvajanje prekinitvev ko žoga prečka stransko mejno črto). Tekmo sodijo 4 sodniki: glavni (se premika po celem igrišču in ima piščalko), dva stranska (tečeta ob stranski liniji in z zastavicami opozarjata na prehitke in prekrške) in sodnik, ki napove dodatek. Na

³⁰ Internet: [https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa\(osnovna-pravila-in-oprema](https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa(osnovna-pravila-in-oprema)

mednarodnih tekmah so zaradi določenih napak dodali še dva sodnika, ki stojita v liniji vzporedno z golom (za golom).³¹

Ob pregrobi igri ali nešportnem obnašanju lahko sodnik poseže po kaznih. Obstajajo tri vrste kazni: ustno opozorilo, rumeni in rdeči karton. Pri ustnem opozorilu sodnik igralca le opozori. Dva rumena kartona sta enaka kakor rdeči karton in ta kazen pomeni izključitev igralca. Moštvo od izključitve igra z igralcem manj. Ko sodnik ob grobi igri zapiska na piščalko, je to znak za prekršek. Igra se takrat ustavi in en igralec moštva, ki ni storilo prekrška iz mesta kjer se je zgodil prekršek žogo poda ali strelja na gol. Nasprotniki morajo biti oddaljeni vsaj 9 metrov.³²

Na klopi ob trenerju lahko sedi več rezervnih igralcev, trener pa lahko opravi največ pet zamenjav.

Če žoga igralcu uide čez stransko mejo igrišča jo igralec nasprotne ekipe z rokami pošlje v igrišče (temu se reče izvajanje avta). Ob prečkanju žoge čez gol avt linijo pa sta dve možnosti. Če se jo dotakne igralec ekipe, ki ima gol v tem polčasu na strani, kjer je žoga »ušla« čez linijo, potem igralci nasprotne ekipe izvajajo tako imenovani kot iz kota igrišča. Če pa se jo dotakne igralec, ki ima v tem polčasu gol na drugi strani, potem žogo iz petmetrskega prostora pred golom žogo brcne vratar, ki brani ta gol.³³

Tekma traja 90 minut in je razdeljena na dva polčasa (2 x 45 min). Ob koncu polčasa 4. sodnik napove dodatek v minutah, to pa glede na število in trajanje prekinitev (prekrški, poškodbe itd.). Po 1. polčasu ekipi zamenjata strani.³⁴

Ekipa, ki ob koncu večkrat doseže gol, zmaga. Če je rezultat neodločen, se mu reče remi.

Igra se začne s sredine ob začetku vsakega polčasa (vsak polčas začne na sredini druga ekipa). S sredine pa odigra tudi ekipa, ki prejme zadetek.³⁵

Prehitek (offside) je situacija v nogometu, ko je nasprotni igralec bližje голу kot zadnji branilec (ne štejemo vratarja) v času, ko mu nekdo poda žogo. Stranski sodnik signalizira

---

³¹ Internet: [https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa\(osnovna-pravila-in-oprema](https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa(osnovna-pravila-in-oprema)

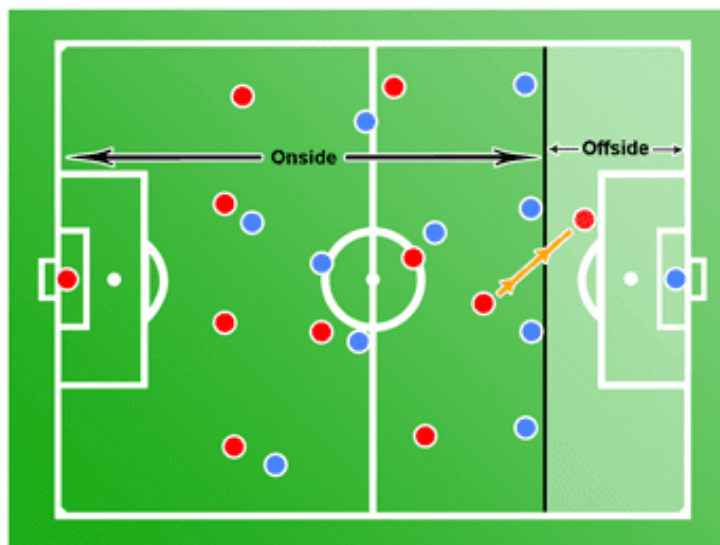
³² Prav tam.

³³ Prav tam.

³⁴ Prav tam.

³⁵ Prav tam.

to glavnemu sodniku in ta prekine igro. Žogo dobi nasprotna ekipa. Obstaja tudi VAR – elektronski način za določanje prehitkov.³⁶

Slika 16: Določanje prehitka v nogometu. (Vir: <https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa>)

Ob prekršku se igralec lahko odloči med tremi možnostmi: prva možnost je, da lahko poda po tleh; druga možnost je, da brcne predložek (pošlje visoko žogo proti голу); tretja možnost pa je prosti strel z direktnim udarcem na gol. Nasprotni igralci se lahko postavijo pred žogo in igralec mora zahtevati od sodnika, da jih postavi 7 metrov stran. Tam po navadi postavijo živi zid, ki ga sestavljajo igralci. Ta pokrije gol, postavi pa ga vratar.³⁷

Če igralec v svojem kazenskem (16 metrski prostor) prostoru stori prekršek ali igra z roko, sodnik dosodi kazenski strel. Igralec si postavi žogo na belo točko 11 metrov od gola. Živega zidu tu ni, zato je lažje zadeti.³⁸

Če igralec poda svojemu vratarju, ta ne sme prijeti žoge z rokami. V nasprotnem primeru sodnik zapiska na piščalko, kar pomeni indirekt. Nasprotna ekipa izvaja nekaj podobnega prostemu strelu (izvajanje prekrška), vendar ne sme neposredno udariti žoge na gol (če udari neposredno in se žoge nihče ne dotakne, gol ne velja in žoga pripade vratarju).

³⁶ Internet: [https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa\(osnovna-pravila-in-oprema](https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa(osnovna-pravila-in-oprema)

³⁷ Prav tam.

³⁸ Prav tam.

Najprej se je mora nekdo dotakniti, nato lahko sledi strel na gol. V profesionalnem nogometu se indirekt zgodi zelo redko.³⁹

Poleg igralca lahko izključi tudi trenerja. Če sodnik spregleda kakšno nešportno potezo, lahko igralcu kazen v obliki prepovedi igranja (določeno število tekem – odvisno od nešportne poteze) podeli komisija ob ponovnem gledanju posnetka (zraven lahko dobi še denarno kazen).⁴⁰

Ko vratar ulovi žogo, jo lahko v rokah drži okoli 6 sekund. Nato ga sodnik opozori in če se vratar opozorila ne drži, prejme kazen v obliki rumenega kartona. 16 metrski prostor je vratarjev prostor in skoraj vsak fizični kontakt z vratarjem pomeni prekršek nad vratarjem.⁴¹

Sistem nabiranja točk velja v prvenstvih in skupinskem delu Lige prvakov, Evropske lige, evropskega in svetovnega prvenstva. Tu se zmagaja šteje 3 točke, remi 1 točko in poraz 0 točk. Izločevalni sistem velja v izločevalnih dvobojih (osmina finala, četrtfinale, polfinale) v državnem pokalu, Ligi prvakov, Evropski ligi in svetovnih, evropskih prvenstvih. Tu moštvi, ki se pomerita, odigrata 2 tekmi (razen finale in nekateri državni pokali), v gosteh in doma na svojem igrišču. Vsakič ena ekipa izpade. Če se obe tekmi končata z istim rezultatom, sledijo podaljški (v finalu pa z neodločenim izidom). Če tudi tam ni zmagovalca, odločijo kazenski streli.⁴²

5.10 INTERVJU Z DAMJANOM TRIFKOVIĆEM

Kdo vas je navdušil za igranje nogometa? Verjetno ste začeli na kakšnem od velenjskih igrišč z ekipo zbrano s fanti iz ulice, istega bloka.

Moj oče je bil nogometaš. Vsi v razredu smo bili vključeni tudi v rokomet. Igrali smo na vseh igriščih, tudi na »bazenu« med bloki, ki je danes prekrit s travo. Aktualna so bila vsa igrišča. Na treninge na stadion smo hodili peš. Največji vpliv je imel zagotovo moj oče s svojim zgledom.

---

³⁹ Internet: [https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa\(osnovna-pravila-in-oprema](https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa(osnovna-pravila-in-oprema)

⁴⁰ Prav tam.

⁴¹ Prav tam.

⁴² Prav tam.

Kako se spominjate vaših začetkov na OŠ Šalek? V šolski kroniki smo zasledili, da je bila naša šola zelo uspešna v kolektivnih športih. Kdo je bil vaš takratni učitelj športa?

Gospod Jereb je vodil nogomet. V osnovi je bil socialni delavec. Dekleta so imela šport pri gospe Mraz, fantje pa pri gospodu Škobernetu. Moja prva učiteljica je bila gospa Irena Kranjc, ki me je učila tri leta. Spomnim se tudi gospe Marjane Šeško. V zelo lepem spominu mi je ostal gospod Jože Kukovičič.

Skoraj vsak Velenjčan je povezan z nogometnim klubom Rudar. Nogomet ima v Velenju bogato zgodovino, tudi Rudar je dal kar nekaj odličnih nogometašev, ki so se kasneje uveljavili v reprezentanci in trenerskem delu. Zakaj menite, da se je velenjski nogomet v preteklosti tako uveljavil v Sloveniji?

Šport je zelo povezan s financami. Šaleška dolina je imela močne sponzorje (Gorenje, Rudnik lignita Velenje). V zadnjem času sponzorjev ni več, vlaga se veliko manj denarnih sredstev. Danes imajo mladi pozornost drugje (elektronske naprave), včasih je bil v ospredju nogomet in drugi športi. Danes je miselnost drugačna. Danes tudi v klubu opažam, da gre bolj za želje staršev in ne toliko za perspektivnost otrok.

Nam lahko na kratko predstavite vašo športno pot. S čem ste se ob športu še ukvarjali in kakšno izobrazbo ste pridobili? Kateri klub in zakaj bi izpostavili kot vrhunec vaše kariere?

Začel sem v NK Rudar. Nato sem igral za vse kategorije v klubu. Igral sem tudi košarko, sodeloval sem tudi pri atletskih tekmovanjih. Nogomet je bil vedno na prvem mestu. Tudi pri šolanju sem gledal tako, da sem lahko združeval šolo in nogomet. Med letoma 2008 in 2012 sem bil v Rudarju, nato sem odšel v Olimpijo. Leta 2014 sem se vrnil v Rudar. Danes bi izbral samo še nekaj, kar je blizu doma. Denar pri meni ni igral največje vloge. Zadnji klub je bil v Avstriji, kjer sem igral v nižji ligi, a je bil dober zaslužek. Vrat igranju še nisem povsem zaprl. Vrhunec je bil NK Rudar. V Olimpijo sem šel zato, da sem spoznal novo okolje. Bolj domače sem se počutil v Rudarju. Mogoče se bom čez nekaj let spet vključil v trenersko delo.

Vsak športnik sanja o tem, da bi nekoč zaigral tudi za svojo državo – Slovenijo. Ali ste tudi sami nastopali za Slovenijo in kateri dosežek v majici z državnim grbom vam pomeni največ? Med velenjskimi nogometaši sta verjetno v reprezentanci največji pečat pustila Amir Karić in Zoran Pavlović.

Za slovensko člansko reprezentanco nisem igral nikoli. Imam nekaj nastopov za U 21. Takrat smo imeli zelo dobro reprezentanco, kjer si bil težko zraven. Trener članov je bil Matjaž Kek, ki je bil tudi na SP v Južni Afriki. Moj trener je bil Tomaž Kavčič. Moji sovrstniki so se kasneje uveljavili v članski reprezentanci. V klubu sem igral z Andražem Šporarjem, Miho Zajcem, tudi z Jakom Bijolom, ki je mlajši. Sanje so bile, žal nisem prišel do tega nivoja. Veliko dela ne pomeni nujno uspeha. Ime v nogometu pomeni veliko. Boljši igralci želijo igrati.

Kaj vam je nogomet dal in zakaj bi ga priporočili tudi mlajšim? Ali ste tudi v vaši družini koga od potomcev navdušili za ta lep šport?

Potomcev še nimam. Nikogar ne bom silil v šport. Danes so starši tisti, ki otroke usmerjajo v šport. Mislim, da je to, da usmerijo otroke na začetku dobro, kasneje pa ne več. Nogomet ti da tudi veliko discipline, dobiš tudi dobre navade.

Slika 17: Damjan Trifković kot kapetan v dresu NK Rudar. (Vir: <https://www.nzs.si>)

Kako gledate na trenutno stanje v slovenskem nogometu? Ali priznane nogometne šole še lahko konkurirajo največjim?

Trenutno je finančno stanje slabo. Kakšen klub morda izstopa, a ne več tako očitno. Sponzorji postavljajo pogoje. Pogoji dela in razvoj zaostajajo. Po mojem država premalo vlaga v šport, svoje je naredila tudi korona. Upam, da se stanje izboljša, potrebne bodo korenite spremembe. Včasih so podjetja več vlagala, nimamo tudi zakonodaje, ki bi podpirala šport.

Tudi velenjski nogomet je v preteklosti doživljal boljše čase. Kaj je po vašem privedlo do tega, da da v Velenju žal ne moremo gledati prvoligaških tekem.

Vse je vezano na finance. Sponzorjev ni. Otroci, ki se vključijo v klub, morajo preživeti. Danes delo in tekme ne gredo skupaj. Mogoče je rešitev polprofesionalni nivo. Kako bo v prihodnje, ne vem, pametno bi bilo vključiti uspešna podjetja. Rudar je včasih črpal igralce iz okolice. Če ni pogojev, pa ti odhajajo drugam. Prvoligaški klubi so bolj zanimivi od drugoligašev.

Kdo od nogometašev je bil vaš vzor in kako bi izgledala idealna ekipa NK Rudar?

Moj vzornik je bil Zinedine Zidane, igrala sva na enakem položaju. Idealno ekipo Rudarja sestavljajo: vratar: Mladen Dabanović, obramba: Goran Granić, David Kašnik, Niko Podvinski, Amir Karić, sredina: Zoran Pavlović, Jernej Javornik, Rajko Rotman napad: John Mary, Mate Eterović, Rok Kronaveter. Trener ekipe Jernej Javornik.

S čem se po športni upokojitvi ukvarjate in kaj so vaši cilji za prihodnost? Ali morda razmišljate tudi o trenerskem delu v nogometu?

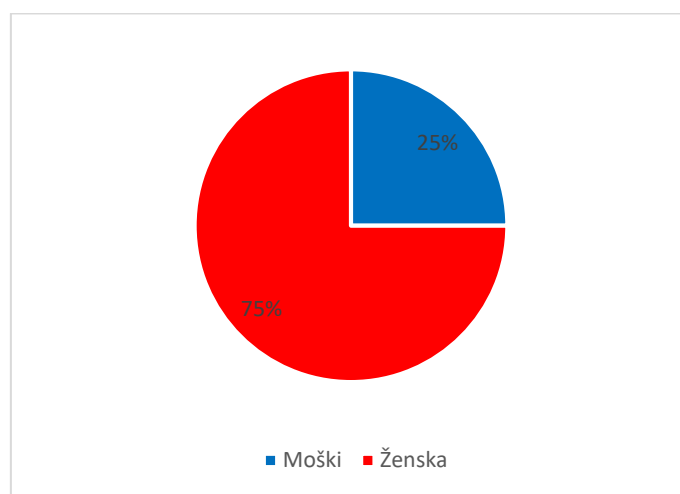
Trenutno delam na Elektro Celje, po izobrazbi sem inženir mehatronike, sem razvojni inženir. Posebnih načrtov nimam, brat me snubi za trenersko delo. V vlogi glavnega trenerja se ne vidim, mogoče bi delal kot pomočnik pri mlajših kategorijah.

6 REZULTATI

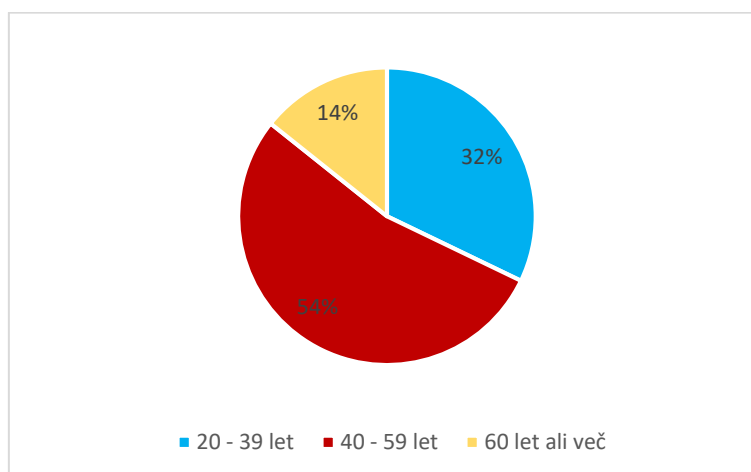
6.1 ANALIZA REZULTATOV ANKET

Anketo o najbolj znanih športnikih šole sem izvedla s pomočjo anketnega vprašalnika v mesecu januarju 2023. V anketo sem vključila 56 anketiranih, med njimi učitelje Osnovne šole Šalek in krajanje Šaleka, saj so ti neposredno povezani z naseljem Šalek in našo šolo. Anketo sem izvedla na klasičen način z anketnimi vprašalniki. S pomočjo ankete sem pridobila podatke, s katerimi sem potrdila oziroma ovrgla svoje hipoteze. Menim, da je vzorec ustrezen in odraža poznavanje vsebine moje raziskovalne naloge.

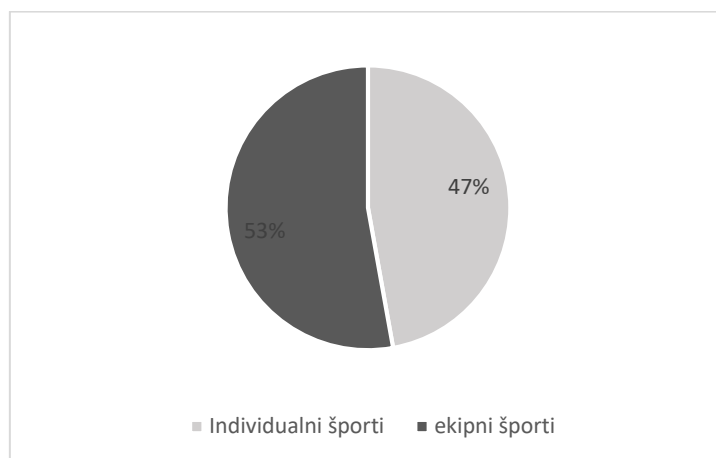
Graf 1: Anketirani po spolu.

V anketi je sodelovalo 56 anketiranih, od tega 14 moških in 42 žensk.

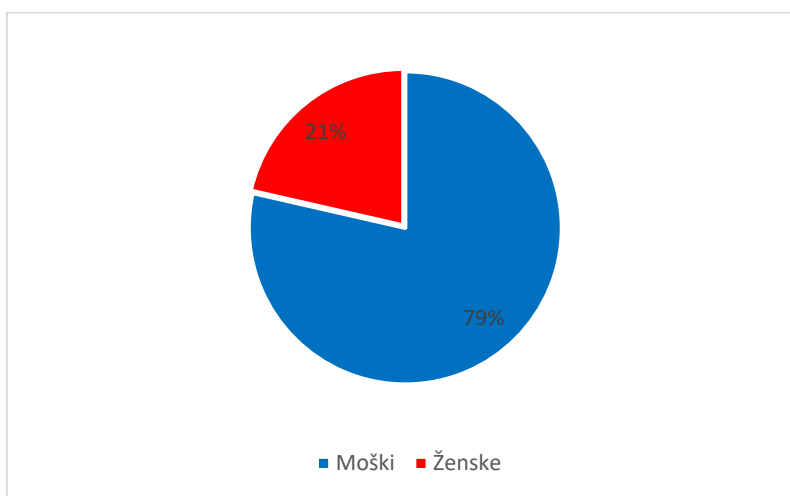
Graf 2: Anketirani po starostnih skupinah.

V anketi sem anketirane razdelila glede na starost. Največ anketiranih, to je 30, je v starostni skupini 40–59 let, nato sledita skupina nad 60 let z 18 anketiranimi in skupina 20–39 let z 8 anketiranimi.

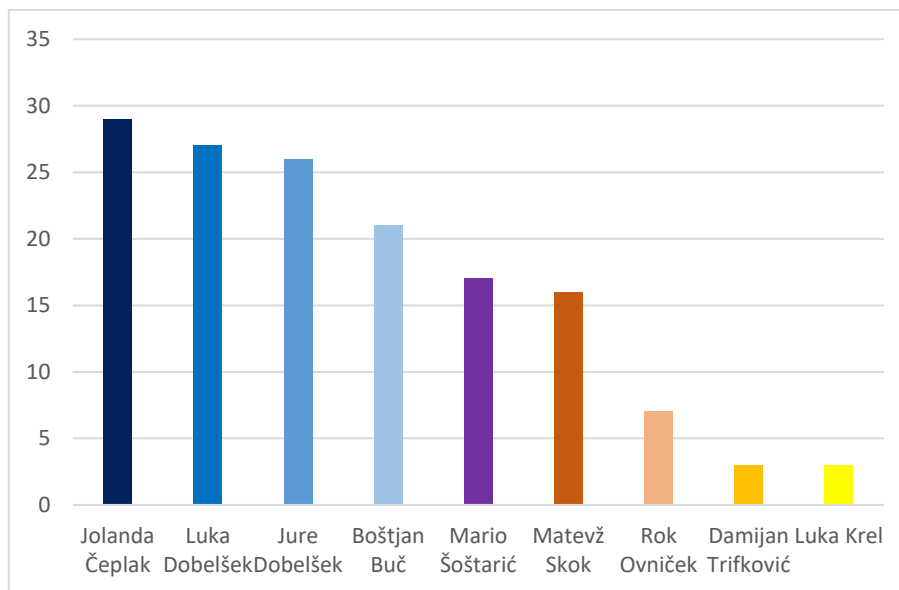
Graf 3: Najuspešnejši športniki OŠ Šalek po vrsti športa.

Pri prvem vprašanju je večina anketiranih odgovorila, da je največ uspešnih športnikov z Osnovne šole Šalek povezanih z individualnimi športi. **S tem je moja hipoteza, da največ športnikov prihaja iz individualnih športov, potrjena.**

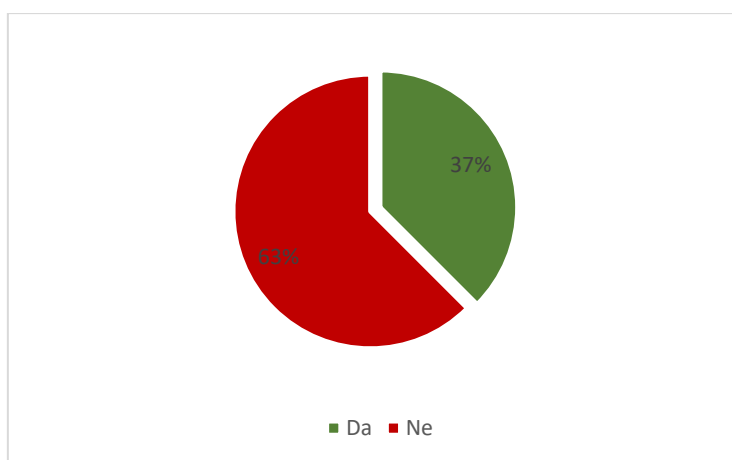
Graf 4: Najuspešnejši športniki z OŠ Šalek po spolu.

Pri drugem vprašanju je večina anketiranih odgovorila, da je največ uspešnih športnikov moških, **kar ovrže mojo postavljeno hipotezo, da je največ uspešnih športnikov žensk.**

Graf 5: Najbolj znani športniki z OŠ Šalek.

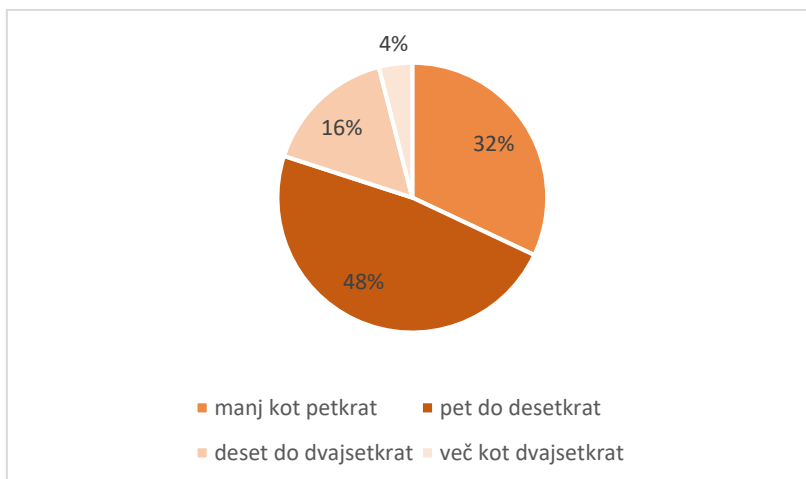
Pri podvprašanju so anketirani navajali najbolj znane športnike, ki so povezani z Osnovno šolo Šalek. Največ anketiranih je pričakovano navedlo Jolando Čeplak (Steblovník) in brata Dobelšek. Najmanj odgovorov so dobili Rok Ovniček, Damjan Trifkovič in Luka Krel, kar je verjetno posledica njihove mladosti oziroma slabše prepoznavnosti.

Graf 6: Ali so športniki z OŠ Šalek nosilci olimpijskih medalj?

Pri tretjem vprašanju sem anketirane spraševala o tem, ali so športniki z Osnovne šole Šalek tudi nosilci olimpijskih medalj. Pravilen odgovor je DA, saj je Jolanda Čeplak leta 2004 v Atenah osvojila bronasto medaljo v teku na 800 metrov. Pravilno je odgovorila samo dobra tretjina anketiranih.

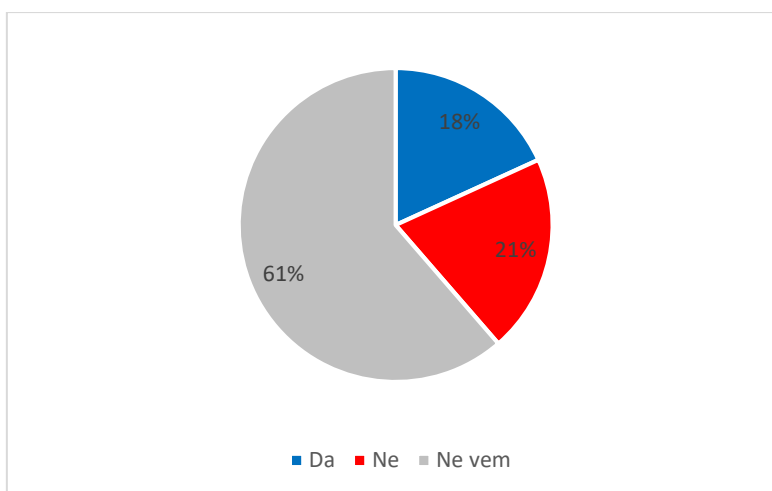
Pri podvprašanju so vsi anketirani kot nosilko olimpijske medalje navedli Jolando Čeplak, kar pomeni, da so vsi, ki so pri prejšnjem vprašanju odgovorili pravilno, tudi vedeli kdo od športnikov je osvojil olimpijsko medaljo. **Moja hipoteza, da so med športniki z Osnovne šole Šalek tudi nosilci olimpijskih medalj, je potrjena.**

Graf 7: Kolikokrat so bili športniki z OŠ Šalek športniki leta v Velenju?

Pri četrtem vprašanju sem anketirane spraševala o tem, kolikokrat so bili učenci z OŠ Šalek tudi velenjski športniki leta. Pravilen odgovor je več kot dvajsetkrat, saj sta bila samo Jolanda Steblovnik in Boštjan Buč športnika trinajstkrat. Rokometaši so bili večkrat športniki leta, saj so vsi del svoje kariere igrali za RK Gorenje Velenje, ki je najuspešnejši velenjski športni kolektiv. Prevladujejo odgovori pet do desetkrat in manj kot petkrat, pravih odgovorov (več kot dvajsetkrat) je samo nekaj. Anketirani so odgovarjali napačno, saj so verjetno prezrli možnost, da so športniki lahko tudi člani najuspešnejšega kluba. **Moja hipoteza, da so bili učenci Osnovne šole Šalek več kot dvajsetkrat športniki Velenja, je potrjena.**

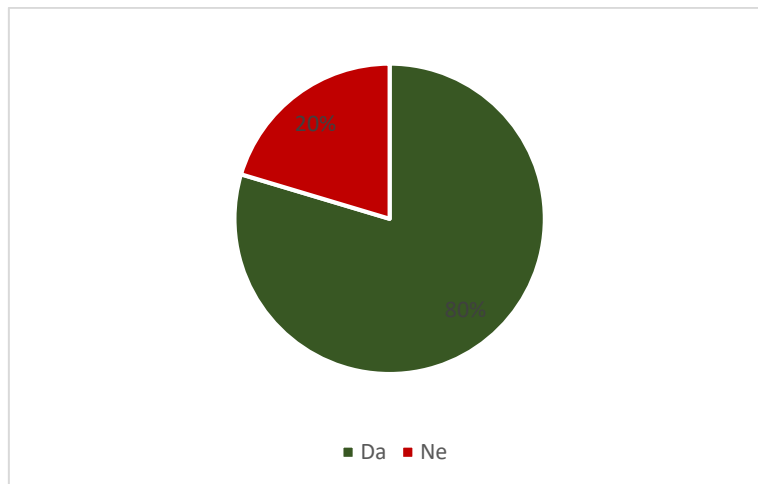
Pri podvprašanju jih večina ni vedela, da je Jolanda Čeplak (Steblovnik) trikrat postala slovenska športnica leta.

Graf 8: Ali je kdo od športnikov z OŠ Šalek postal slovenski športnik leta?

Pri petem vprašanju sem anketirane spraševala, ali so najuspešnejši športniki z Osnovne šole Šalek še povezani s svojim matičnim športom. Od izbranih športnikov je s športom

danes povezanih še pet športnikov (Jolanda Steblovnik – atletska šola, Matevž Skok, Mario Šoštarić in Rok Ovniček – rokomet ter Luka Krel – kimboks). Ostali štirje so končali s kariero (Boštjan Buč, Jure in Luka Dobelšek, Damjan Trifković) in ne delujejo več v športu.

Graf 9: Povezanost športnikov s svojim matičnim športom.

Anketirani so večinoma odgovorili, da so najuspešnejši športniki z Osnovne šole Šalek še vedno povezani s svoji, matičnim športom. **Moja hipoteza, da večina najuspešnejših športnikov ni več povezana s svojim matičnim športom, je torej zavrnjena.**

7 DISKUSIJA

Verjetno je cilj vsakega učitelja, da njegov učenec postane boljši od njega. Na Osnovni šoli Šalek se je od ustanovitve šole leta 1988 zvrstilo veliko nadebudnih fantov in deklet, ki so kasneje posegli po zvezdah.

V diskusijo sem vključila Jasmino Koštomaj in Tonija Lipuša, ki od ustanovitve Osnovne šole Šalek na šoli poučujeta šport in sta osebno povezana z vsemi športniki, vključenimi v raziskovalno nalogo.

1. Kako se spominjate začetkov šole, ko šola sploh še ni imela telovadnice in je bil pouk športa precej podvržen improviziranju?

ga. Koštomaj: Ja, res smo veliko improvizirali. 3 in 4. razred sem poučevala v garderobah. Imeli smo gimnastiko in imeli smo igre z žogo. Predmetna stopnja (gospod Lipuš) pa je imela šport v jedilnici.

g. Lipuš: Začetki šole so bili brez telovadnice, imeli smo kar 500 učencev. Imeli smo tekalno stezo in košarkaško igrišče. Učenci so v slabem vremenu in v zimskem času imeli šport v avli in na hodnikih. Pogoji niso bili dobri. Uporabljali smo tudi športno igrišče KS Konovo. V mesecu oktobru leta 1990 smo dobili novo telovadnico, poleg Rdeče dvorane je bilo edino pokrito rokometno igrišče v Velenju.

2. Koga in izmed nekdanjih učencev/učenk bi posebej izpostavili? Ali je že v času osnovnošolskega izobraževanja kazal izjemen potencial?

ga. Koštomaj: Jolanda Steblovnik se nam je pridružila v 6. razredu. Bila je zelo zagnana. Če ni bila zadovoljna s samim tekom na 600 metrov, je tekla večkrat. Zelo dobri so bili rokometasi (brata Dobelšek, Matevž Skok) in deklice, med njimi Alma Omerović, Alma Delić, Hana Juhart, Špela Jandrok, Anja Jandrok.

g. Lipuš: Izpostavil bi Jolando Steblovnik, bila je zelo perspektivna in nadarjena športnica, ki je dosegla olimpijsko medaljo. Poleg nje še Boštjana Buča, ki je bil dvakrat na olimpijskih igrah v teku na 3000 metrov z zaprekami.

3. Zakaj menite, da je bila naša šola v začetku devetdesetih prepoznavna predvsem po atletiki in ekipnih športih (rokomet, nogomet)? Ali je k temu pripomogla tudi novozgrajena telovadnica in športni pedagogi, ki so bili vključeni v te športe tudi na klubski ravni?

ga. Koštomaj: Telovadnica je največja med osnovnimi šolami. Pri klubu sta delala tako gospod Lipuš in gospod Škoberne. Oba sta delala pri rokometnem klubu, kasneje je Škoberne delal tudi v atletskem klubu. Najboljše smo načrtno vključevali v rokomet in ekipne športe.

g. Lipuš: Zelo bi poudaril, da dobri atleti, rokometasi in nogometasi morajo imeti dobre pogoje. Poleg podpore staršev, morajo biti dobri materialni pogoji (telovadnica). Mi smo

jih usmerjali v atletiko, rokomet, nogomet. Imeli smo športnega učitelja Staneta Škoberneta, ki je prej deloval v atletiki, nato je bil kondicijski trener pri rokometu. Poleg njega sta bila še Boris Šalamon, ki je bil atletski trener, in Natalija Mraz, ki je bila prav tako atletska trenerka.

4. V šolski kroniki sem zasledila, da smo imeli izjemno generacijo rokometašev na čelu z bratoma Dobelšek in Matevžem Skokom. Ta je prevladovala v medšolski ligi, kjer je Osnovna šola Šalek imela celo dve ekipi. Kako se spominjate teh izjemnih uspehov?

ga. Koštomaj: To so bile generacije, ki so imele veliko rokometašev. Zelo dobre so bile tudi deklice, ki so bile dvakrat četrte v državi, kar fantom ni uspelo nikoli. Zagotovo je k temu pripomoglo, da sta bila oba pedagoga vključena v rokometni klub Velenje. Rokomet je bil vedno zelo priljubljen, zato so vsi učenci želeli igrati rokomet.

g. Lipuš: V mojem času poučevanja sem bil sprva rokometni trener za mlajše selekcije. Imeli smo močno rokometno šolo v okviru rokometnega kluba Velenje. V teh selekcijah je delovalo 150 učencev na vseh velenjskih šolah. Športni pedagogi smo med temi učenci poiskali najboljše rokometaše in jih v 5. razredu priključili mlajši generaciji RK Gorenje. Imeli smo veliko dobrih rokometašev, tako da smo na enem od občinskih tekmovanj imeli celo dve rokometni ekipi. Iz te rokometne šole so za izbrano vrsto Slovenije nastopali tudi nekateri naši učenci: Jure in Luka Dobelšek, Matevž Skok, Mario Šoštarčič in Rok Ovniček.

5. Ali je k popularnosti atletike na šoli pripomogla tudi Jolanda Steblovnik, ki je že bo koncu osnovne šole postala športnica leta v Velenju?

ga. Koštomaj: Prav gotovo. Bila je zelo pridna atletinja, z zgledom je učence usmerjala v atletski klub, kjer sem nekaj časa delala tudi sama. Tudi, ko je dosegla olimpijsko medaljo, sem rekla, da je moja.

g. Lipuš: Jolanda Steblovnik je pripomogla k popularizaciji atletike, saj je bila s svojo vztrajnostjo in delom velik vzor in navdih mnogim učencem.

6. Zakaj menite, da danes učenci v individualnih športih dosegajo boljše rezultate od tistih, ki tekmujejo v kolektivnih športih?

ga. Koštomaj: Težko vprašanje. Splošna populacija športa je zelo padla. Individualno delo je lažje. Pri ekipnih športih pa je učence težje zbrati skupaj.

g. Lipuš: Najbolj so pomembne osebnostne lastnosti posameznika. Individualni šport poudarja visok ego in športniki se zanesejo sami nase. Kolektivni športi zahtevajo poleg motoričnih sposobnosti še sprejemanja različnosti, homogenosti in prilagajanja. To so lastnosti, ki jih tekmovalci v kolektivnih športih s pridom izkoriščajo. Uspeh je odvisen od celotne ekipe. V tem je tudi razlika. Raziskave so pokazale, da so športniki v ekipnih

športih bolj družabni, v individualnih športih pa je velikokrat potrebno tudi sodelovanje psihologa.

7. Ali lahko šola tudi v prihodnje »naredi« še kakšnega Boštjana, Jolando, Jureta, Luko, Matevža, Maria, Roka, Damjana in Luko?

ga. Koštomaj: Ja, upam, da. Verjamem, da tu in tam še lahko uspe. Učenci imajo danes manj vztrajnosti. Zadnji odličen športnik je Paolo Angeli, ki je bil državni prvak v tenisu.

g. Lipuš: Lansko leto je zaključil s šolanjem Paolo Angeli, ki je bil zelo uspešen v tenisu. Poleg državnega naslova je dosegel več uspehov na mednarodnih tekmovanjih. Verjetno je on trenutno naša perspektiva. Verjamem, da se bo tudi v prihodnje iz naše šole »naredil« še kakšen uspešen športnik.

V svoji nalogi sem z raziskovalnim delom potrdila oziroma ovrgla postavljene hipoteze:

1. Največ uspešnih športnikov (reprezentanti) prihaja iz ekipnih športov. **POTRJENA**
2. Med uspešnimi športniki je bilo več žensk kot moških. **ZAVRNJENA**
3. Med športniki naše šole so tudi nosilci olimpijskih medalj. **POTRJENA**
4. Športniki z naše šole so bili več kot 20-krat razglašeni za športnika leta v Mestni občini Velenje (posamezno in ekipno – člani najuspešnejšega kluba). **POTRJENA**
5. Večina uspešnih športnikov šole danes ni več povezana s svojim matičnim športom. **ZAVRNJENA**

8 ZAKLJUČEK

V raziskovalni nalogi sem podrobno raziskala najuspešnejše športnike z Osnovne šole Šalek. Ker se tudi sama ukvarjam s športom, mi je raziskovalno delo s športniki predstavljalo velik izziv.

Ugotovila sem, da je naša šola, kljub dejstvu, da je najmlajša velenjska šola, v dobrih 30. letih obstoja dala veliko zelo uspešnih športnikov. V intervjujih sem jih spoznala tudi z druge, osebne plati, in ugotovila, da so kljub svetovni slavi ohranili preprostost in povezanost z našim mestom, to je Velenjem.

Vsi se naše šole in časa preživetega v njej spominjajo z velikim spoštovanjem. V šolo se radi vračajo, nekateri imajo v šoli tudi svoje otroke.

»Ovire te ne smejo zaustaviti. Če naletiš na zid, se ne obračaj in ne obupaj. Ugotovi, kako ga preplezati, iti skozi ali najti način, kako ga obiti.« Michael Jordan

In če kaj, potem ta misel velja tudi za vse, ki sem jih vključila v mojo raziskovalno delo. Vsi so nas v preteklosti in tudi danes razveseljevali s svojimi športnimi dosežki, ob njih smo navijali in se veselili zmag.

Vesela sem, da mi je uspelo za sodelovanje pridobiti vse športnike, ki sem jih uvrstila v svoj izbor. Zato hvala Jolanda, Boštjan, Jure, Luka, Matevž, Mario, Rok, Damjan in Luka.

Odprli ste mi vrata v svet športa, me seznanili z življenjem vrhunskega športnika. Z veseljem vam vrnem uslugo in kdaj na tekmi navijam za vas. Saj veste, tudi jaz prihajam z Osnovne šole Šalek, šole, ki je imela in še vedno ima veliko športno srce.

10 POVZETEK

Osnovna šola Šalek je dala veliko znanih športnikov. Imena, kot so Jolanda Steblovnik, Boštjan Buč, Jure in Luka Dobelšek in Damjan Trifković, so zaznamovala slovenski šport na začetku 21. stoletja. Kasneje so se jim pridružili še Matevž Skok, Mario Šoštaric, Rok Ovniček in Luka Krel. Vsem je skupno, da so v svojih disciplinah, to je v atletiki, kimboksu, rokometu in nogometu, ime Šaleka ponesli v širni svet.

Njihovi dosežki so izjemni. Svetovna dvoranska rekorderka na 800 m, evropska prvakinja na 800 m, bronasta na olimpijskih igrah v teku na 800 m, evropski prvak v kimboksu, svetovni podprvaka v kimboksu, bronasti na svetovnem prvenstvu v rokometu, šesto mesto na olimpijskih igrah v rokometu. Poleg tega so s klubi dosegli več državnih in pokalnih naslovov.

Vsak športnik se osnov nauči v svoji mladosti. Na leta, ki so jih znani športniki preživeli na Osnovni šoli Šalek, imajo vsi lepe spomine. Čeprav je nekatere pot ponesla v povsem druge vode in s športom niso več aktivno povezani, je vsem skupno, da jih poleg šole, vseh treningov in odrekanih v življenju povezujejo tudi srčnost, zanos, vztrajnost in zmagovalna miselnost. S športniki sem izvedla intervjuje, da pa so kraj resnično zaznamovali, sem dokazala z anketo.

Osnovna šola Šalek je imela in ima zelo dobre športne pedagoge, ki mlade znajo usmerjati v šport, ob tem pa ti ne zanemarjajo šolskih obveznosti. Poseben poklon gre pokojnemu trenerju in športnemu pedagogu Stanetu Škobernetu, ki je s svojim zgledom marsikoga usmeril v športne vode.

VIRI IN LITERATURA

LITERATURA:

- Ekipa, letnik 26, številka 294, 2. 12. 2022.
- Gavrilovski, Mitja: 50 let rokometu v Šaleški dolini, Rokometni klub Gorenje, Velenje, 2002.
- Geršak, Katka, Lemež, Nik, Plaznik, Bogdan, ur.: Bilten Športne zveze Velenje za leto 2007, Športna zveza Velenje, Velenje, 2007.
- Geršak, Katka, Lemež, Nik, Plaznik, Bogdan, ur.: Bilten Športne zveze Velenje za leto 2019, Športna zveza Velenje, Velenje, 2019.
- Geršak, Katka, Lemež, Nik, Plaznik, Bogdan, ur.: Bilten Športne zveze Velenje za leto 2021, Športna zveza Velenje, Velenje, 2021.
- Karizma, številka 32, oktober 2005.
- Matične knjige Osnovne šole Šalek, I–IV.
- Muzej Velenje, slikovno gradivo iz fototeke (V1487 Gorenje: Arhus 16. 10. 2005, avtor D. Kljajić, F7477 Sprejem Titov trg, 10. 8. 2002 avtor D. Kljajić).
- Naš čas, letnik 33, številka 24, 19. 6. 1997.
- Šolska kronika Osnovne šole Šalek.
- Šterbenc Svetina, Barbara: Novi Slovenski biografski leksikon: 5. zvezek, Ljubljana, Znanstvenoraziskovalni center SAZU, 2022.
- Nogometni klub Rudar – 70. let, zbornik, Nogometni klub Rudar, Velenje, 2018.

ELEKTRONSKI VIRI:

- <https://www.dostop.si/sp-v-rokometu-se-zacenja-danes-slovenci-za-zacetek-s-savdsko-arabijo/>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.handball-base.com/mario-sostaric>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.lnh.fr/jouers/rok-ovnicek>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.metropolitan.si/sport/drugi-sporti/neverjetno-17-slovenskih-medalj-na-prvenstvu-v-kickboxingu>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- https://www.nzs.si/novica/Rudar_remiziral_s_Hajdukom, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.olympic.si/dogodek/69>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.preberite.si/kickboks>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://siol.net/sportal/rio2016/slovenija-na.oi-2016-42157>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://siol.net/sportal/rokomet/evropski-pokal-3-krog-zreb-59754>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- [https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa\(osnovna-pravila-in-oprema](https://sites.google.com/site/predstavitevnogometa/home/pravila-nogometa(osnovna-pravila-in-oprema), pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.olympic.si/olimpijski-wiki/slovenski-olimpijski-izobrazevalni-center/foto-in-video-galerija>, pridobljeno 15. 1. 2023

- <https://sport-rodica.splet.arnes.si/igre-z-zogo/rokomet/>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://slovenska-atletika.si/rekordi-slovenije-na-prostem>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://slovenska-atletika.si/rekordi-slovenije-v-dvorani>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- https://sl.wikipedia.org/wiki/Moški_svetovni_rekord_v_teku_na_3000_m_z_zaprekami, pridobljeno 15. 1. 2023.
- https://sl.wikipedia.org/wiki/Ženski_svetovni_rekord_v_teku_na_800_m, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.worldathletics.org/disciplines/middlelong/800-metres>, pridobljeno 15. 1. 2023.
- <https://www.worldathletics.org/disciplines/middlelong/3000-metres-steplechase>, pridobljeno 15. 1. 2023.

USTNI VIRI:

- Buč, Boštjan, ustno sporočilo, 24. 1. 2023.
- Dobelšek, Jure, ustno sporočilo, 7. 12. 2022.
- Dobelšek, Luka, ustno sporočilo, 7. 12. 2022.
- Koštomaj Jasmina, ustno sporočilo, 26. 1. 2023.
- Krel, Luka, ustno sporočilo, 20. 1. 2023.
- Lipuš, Toni, ustno sporočilo, 26. 1. 2023.
- Skok Matevž, ustno sporočilo, 9. 12. 2022.
- Trifković, Damjan, ustno sporočilo, 9. 1. 2023.

ZAHVALA

Iskreno bi se rada zahvalila mentorjema, g. Marku Moškotevcu in Urhu Ferležu, za vso pomoč, podporo, svetovanje ter lektoriranje raziskovalne naloge.

Hvala tudi gospe Špeli Štumberger za jezikovni prevod povzetka v angleški jezik

Hvala tudi vsem intervjuvancem za njihove odgovore in sodelovanje v raziskovalni nalogi.

Zahvaljujem se tudi staršema in sestri, ki so me ves čas podpirali in nudili pomoč pri nastajanju raziskovalne naloge.

Hvala tudi vsem ostalim, ki ste mi kakorkoli pomagali pri nalogi.

PRILOGE

ANKETNI VPRAŠALNIK

Pozdravljeni! Sem Iza Uratnik, učenka 9. razreda OŠ Šalek. V letošnjem šolskem letu raziskujem najuspešnejše športnike, ki so obiskovali OŠ Šalek. Prosim vas za sodelovanje v anketi.

SPOL: M Ž

STAROST: _____

1. Najuspešnejši športniki z OŠ Šalek so (bili) pretežno povezani z:

A) individualnimi športi

B) ekipnimi športi

2. Ali menite, da so med uspešnimi športniki prevladovali moški ali ženske? Naštete nekaj velenjskih športnikov, reprezentantov Slovenije, ki so obiskovali OŠ Šalek.

_____

_____

3. Največji športni dogodek na svetu so olimpijske igre. Ali menite, da so športniki z OŠ Šalek tudi nosilci olimpijskih medalj?

A) DA

B) NE

Če ste obkrožili da, prosim navedite ime športnika/športnice/športnikov.

_____

4. Najboljši športniki z OŠ Šalek so bili tudi večkrat razglašeni za športnika Velenja. OŠ Šalek je bila ustanovljena leta 1988. Športniki Velenja (posamezno, ekipno) so bili:

A) manj kot petkrat B) pet do desetkrat C) deset do dvajsetkrat D) več kot dvajsetkrat

Ali je kateri od športnikov postal tudi športnik Slovenije?

_____

5. Ali menite, da so najuspešnejši športniki OŠ Šalek danes še povezani s svojim športom

A) DA

B) NE

Če ste obkrožili ne, me zanima vzrok.

_____

_____

Hvala za vaše odgovore!

Zadnja novica s sredozemskih iger

Jolanda srebrna, le za stotinko ob zlato

ISSN 0350-5561
9 770350 556014

Tudi velenjska atletinja, Jolanda Čeplak (prej Steblovnik), je v torek popoldne na Sredozemskih igrah v Italiji navdušila vod-

v Velenju. V teku na 800 metrov je bila druga. S tem si je pritekla prvo mednarodno člansko medaljo. Tek je bil izjemno napet.

Vreme
Ob koncu tedna bo sončno in toplo vreme, v nedeljo poslabšanje s padavinami.

ližno deset metrov pred ciljem v vodstvu. Nato sta z nasprotnico, maroško atletinjo, takorekoč z ramo ob rami pritekli skozi ciljno črto, zlato medaljo pa je določil fotofiniš; Jolanda jo je izgubila le za stotinko. Njen čas je bil 2:03,71.

Po besedah njenega trenerja, Tomislava Popetrova, ki je upravičeno navdse ponosen na svojo varovanko, lahko pa je seveda tudi na svoje trenersko delo, je to največji Jolandin uspeh na njeni dosedANJI 10-letni atletsKI poti, hkrati pa je to seveda tudi največji klubski uspeh.

Bravo, Jolanda!

■ S. Vovk

stvo slovenske reprezentance, vse ljubitelje kraljice športov v domovini, še zlasti Jolanda, ki je z 20. leti med najmlajšimi atletinjami na srednje proge na svetu, je bila še prib-

PRVI VEČJI USPEH JOLANDE ČEPLAK NA SREDOZEMSKIH IGRAH 1997

atletika

BOŠTJAN BUČ NAPAD NA EVROPSKI REKORD

25-letni Mislinjčan Boštjan Buč je celotno atletsKO karioero član atletskega kluba Velenje. Tekmuje v eni najzahtevnejših atletskih disciplin, 3000m zapreke, v kateri prevladujejo kenjski atleti. Na letošnje svetovno prvenstvo v Helsinkih je odpotoval z najboljšim rezultatom izmed naših atletov. Z velikimi pričakovanji je v izjemno močni konkurenci odlično začel tek, vendar se vse ni izteklo po načrtih, saj je v preveliki želji pregorel. Trenira ga Isabelle Baumann, žena slovitega atleta Dietra Baumann. Nekajkrat na leto trenira z znanimi atleti v Nemčiji, v mestu Tuebingen blizu Stuttgarta. Zadnji dve leti sodeluje z aktualnim evropskim rekorderjem Nizozemcem Simonom Vroemnom. Letošnje priprave in testi so pokazali, da lahko v bližnji prihodnosti pričakujemo izboljšavo državnega rekorda v tej disciplini še več Boštjan načrtuje tudi napad na evropski rekord.

Boštjan Buč je trenutno zagotovo eden najboljših »belih« tekačev na 3000m zapreke na svetu in ima odlične možnosti za uresničitev tega cilja evropski rekord. Zaposlen je na Ministrstvu za obrambo, nima pa še osebnega sponzorja. V pogovoru za Karizmo je povedal marsikaj zanimivega...

BOŠTJAN BUČ JE IMEL NA VRHUNCU KARIERE LETA 2005 VISOKE CILJE

EKIPA RK GORENJE LETA 2007 (LUKA - 15, MATEVŽ - 12 IN JURE - 3)

JOLANDA ČEPLAK Z BRONASTO OLIMPIJSKO MEDALJO V ATENAH 2004

MATEVŽ S SLOVENSKO REPREZENTANCO NA OI V RIO DE JANEIRU 2016

ROK S SLOVENSKO REPREZENTANCO NA SVETOVNEM PRVENSTVU 2023

PREGLED NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV V MO VELENJE

OD LETA 1970-2021

1970

NATAŠA DERMOL
* kotalkanje
KARL FERLEŽ
* avto rally

1971

VERENA TROFENIK ŠULEK
* športni ples
DRAGO ŠULEK
* športni ples

1972-73

ni bilo razglasitve

1973

proglasili več športnikov — panogah

1975-76

ni bilo razglasitve

1976

ANDREJA ŠVERC
* atletika
HUBERT ČAMLEK
* avtomoto šport
PETER POGORELEC
* avtomoto šport

1978

KLAVDIJA JUG
* atletika
FRANC MELANŠEK
* dviganje uteži

1979

IVAN KOTNIK
* alpinizem
KATARINA ŽIBERT
* plavanje
ATLETSKI KLUB VELENJE

1980

JANA PEČOVNIK
* atletika
BOGDAN MAKOVŠEK
* atletika
STRELSKA DRUŽINA MROŽ VELENJE

1981

STANE MIKLAVŽINA
* atletika

1982

KSENJA GOŠNIAK
* judo
VLADO MEŠIČ
* športni ribolov
ŽENSKI ROKOMETNI KLUB VELENJE

1983

NATAŠA KRENKER
* atletika
STRELSKA DRUŽINA MROŽ VELENJE

1984

IZTOK GOLOB
* smučarski skoki
ATLETSKI KLUB VELENJE

1985

DENIS BOLA
* streljanje
IZTOK GOLOB
* smučarski skoki
STRELSKA DRUŽINA MROŽ VELENJE

1986

DENIS BOLA
* streljanje
ROMEO ŽIVKO
* atletika
ATLETSKI KLUB VELENJE

1987

RENATA REDNAK
* plavanje
FORTUNAT LEGNER
* streljanje
SMUČARSKO SKAKALNI KLUB VELENJE

1988

KATKA MIJOČ
* plavanje
FORTUNAT LEGNER
* streljanje
EKIPA MLAJŠIH MLADINK ATLETSKEGA KLUBA VELENJE

1989

NATALIJA MRAZ
* atletika
MIHA POHAR
* atletika

1991

JOLANDA STEBLOVNIK
* atletika
JANEZ ŠUHEC
* streljanje
ŽENSKI ROKOMETNI KLUB VELENJE

1992

KLAVDIJA DOVEČAR
* judo
BORUT PLASKAN
* rokomet
DRAGO KOSTANJŠEK
* trener

1993

ni bilo razglasitve

1994

JOLANDA STEBLOVNIK
* atletika
MATEJ MEJOVŠEK
* sneta plezanje
TONE TRATNIK
* športni invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

1995

KATARINA SREBOTNIK
* tenis
DAVID DE COSTA
* alpsko smučanje
MATEJ ANTLEJ
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

1996

JOLANDA STEBLOVNIK
* atletika
ROLANDO KALIGARO
* nordijska kombinacija
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

1997

JOLANDA STEBLOVNIK
* atletika
ZORAN REDNAK
* balinanje
JOLANDA BELAVIČ
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

1998

KATARINA SREBOTNIK
* tenis
BEKIM BAHTIRI
* atletika
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
NOGOMETNI KLUB RUDAR VELENJE

1999

KATARINA SREBOTNIK
* tenis
ZORAN REDNAK
* balinanje
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2000

JOLANDA ČEPLAK
* atletika
SERGEJ ŠALAMON
* atletika
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
NOGOMETNI KLUB RUDAR

2001

JOLANDA ČEPLAK
* atletika
BOŠTJAN BUČ
* atletika
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2002

JOLANDA ČEPLAK
* atletika
BOŠTJAN BUČ
* atletika
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2003

JOLANDA ČEPLAK
* atletika
BOŠTJAN BUČ
* atletika
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2004

ANA DREV
* alpsko smučanje
VID KAVTIČNIK
* rokomet
JANEZ HUDEJ
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2005

ANA DREV
* alpsko smučanje
MATEVŽ PETEK
* deskanje na snegu
ROMAN BOR
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2006

ANA DREV
* alpsko smučanje
ROK FLANDER
* deskanje na snegu
ROMAN BOR
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2007

ANA DREV
* alpsko smučanje
BOŠTJAN BUČ
* atletika
MIROSLAV BREŠAR
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2008

TANJA VERBOTEN
* taekwondo
BOŠTJAN BUČ
* atletika
ROMAN BOR
* športnik invalid
JOLANDA BELAVIČ
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2009

NINA DROLC
* plavanje
ROBERT HRGOTA
* smučarski skoki
ROMAN BOR
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2010

ANA DREV
* alpsko smučanje
GAŠPER BERLOT
* nordijska kombinacija
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2011

NINA DROLC
* plavanje
ROK MARGUČ
* deskanje na snegu
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2012

NASTJA GOVEJŠEK
* plavanje
MARJAN JELENKO
* nordijska kombinacija
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2013

NASTJA GOVEJŠEK
* plavanje
ROK MARGUČ
* deskanje na snegu
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2014

NASTJA GOVEJŠEK
* plavanje
ROK MARGUČ
* deskanje na snegu
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2015

MAJA MIHALINEC
* atletika
TIM KEVIN RAVNJAK
* deskanje na snegu
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
TJAŠA LENKO
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2016

JANJA GARNBRET
* športno plezanje
TIM KEVIN RAVNJAK
* deskanje na snegu
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
MARUŠA GOLČER
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2017

JANJA GARNBRET
* športno plezanje
TIM KEVIN RAVNJAK
* deskanje na snegu
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
ANJA DREV
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2018

JANJA GARNBRET
* športno plezanje
TIM KEVIN RAVNJAK
* deskanje na snegu
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
DIANDRA BEKČIČ
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2019

JANJA GARNBRET
* športno plezanje
VID VRHOVNIK
* nordijska kombinacija
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
ANJA GOLČER
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

2020

ni bilo razglasitve – epidemija

2021

JANJA GARNBRET
* športno plezanje
DINO SUBAŠIČ
* atletika
GORAZD TIRŠEK
* športnik invalid
DIANDRA BEKČIČ
* športnica invalidka
ROKOMETNI KLUB GORENJE VELENJE

NAJBOLJŠI VELENJSKI ŠPORTNIKI POSAMIČNO IN EKIPNO

ŠPORTNIK LETA 2019 – NEOLIMPIJSKE DISCIPLINE

LUKA KREL

TAEKWON-DO IN KICKBOKS KLUB SKALA VELENJE

Luka Krel, član Taekwon - do & Kickboks kluba Skala, se je kot član slovenske kickboks reprezentance udeležil 21. svetovnega članskega prvenstva v WAKO Kickboks. V light kontaktu do 84 kg je osvojil naslov svetovnega podprvaka. Na državnem prvenstvu v Kickboks je postal državni prvak v light kontaktu do 84 kg, zmagal je tudi na evropskem pokalu v kickboks in na svetovnem pokalu v Avstriji.

LUKA KREL JE BIL ŠPORTNIK LETA 2019 V NEOLIMPIJSKIH DISCIPLINAH

VSE SLOVENSKE OLIMPIJSKE MEDALJE Z JOLANDINO V DESNEM KOTU